

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 60

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 4, divendres 21 de setembre de 2018

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment de la garantia de pluralisme polític en els espais informatius i de tertúlia 322-00021/12	4
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pluralisme en els mitjans de comunicació públics 322-00025/12	6
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'elaboració, el tractament i la difusió de l'agressió a una dona davant dels seus fills quan retirava llaços grocs al parc de la Ciutadella, de Barcelona 323-00032/12	8
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris usats per a la selecció, el tractament i la difusió de successos d'actualitat 323-00033/12	11
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris usats per a l'elaboració i la difusió de suposades peces informatives 323-00035/12	13
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de l'extrema dreta 323-00036/12	15
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'actitud d'Albert Rivera en l'entrevista a <i>Els matins</i> de TV3 i les reaccions dels treballadors de la corporació 323-00037/12	17
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les mesures que han de prendre els periodistes de la corporació a l'hora de cobrir actes en què sovint reben amenaces i agressions 323-00038/12	18
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la substitució de Joaquim Maria Puyal en les transmissions dels partits de futbol i de Ricard Ustrell en el magazín <i>El suplement</i> 323-00039/12	20
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els mecanismes de garantia del compliment dels principis ètics i professionals per alguns col·laboradors de la corporació 322-00022/12	22

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els professionals dels mitjans audiovisuals i els atacs que han rebut en els darrers temps 322-00028/12	24
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures adoptades davant les acusacions d'Albert Rivera en el programa <i>Els matins</i> de TV3 de mentir i manipular 322-00030/12	26
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament i la difusió de la informació relativa a la Diada de l'Onze de Setembre de 2018 323-00034/12	27
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la nova programació de TV3 323-00041/12	30
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el programa <i>Crimis</i> 323-00040/12	32
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la distribució de podcasts a través de la plataforma Spotify 323-00045/12	33
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment del llibre d'estil de la Corporació 322-00023/12	34
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'aplicació del llibre d'estil a la cobertura informativa 322-00031/12	36
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació financera de la corporació 322-00024/12	37
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la venda dels drets d'emissió de la sèrie <i>Benvinguts a la família</i> a la plataforma Netflix i sobre l'aposta per la internacionalització dels continguts de TV3 323-00044/12	39
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les gestions per a l'ingrés de TV3 a la Unió Europea de Radiodifusió 322-00026/12	41
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les audiències de TV3 entre el setembre del 2017 i el juny del 2018, durant la temporada d'estiu i en la Diada Nacional de Catalunya del 2018 322-00027/12	42
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els plans per a afrontar l'envelliment de la plantilla 322-00029/12	43
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'adopció d'iniciatives amb relació a les recomanacions del Grup d'Experts d'Alt Nivell sobre Falsificació de Notícies i Desinformació en Línia 323-00042/12	45
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la trajectòria i els projectes del canal 3/24 323-00043/12	48

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmasas i Thió, Anna Geli i España, Antoni Morral i Berenguer i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jenn Díaz Ruiz, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Raquel Sans Guerra i Bernat Solé i Barril, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Andrea Levy Soler, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bé, bon dia a tots i a totes. Ben tornats a la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Vull donar la benvinguda, en primer lloc, al comitè d'empresa, a la presidenta en funcions de la corporació, al director de TV3 i al director de Catalunya Ràdio.

No sé si hi ha algunes substitucions per realitzar? (*Josep Riera i Font demana per parlar.*) Senyor...

Josep Riera i Font

La senyora Anna Geli substitueix el senyor Eduard Pujol.

El president

Alguna substitució més? (*Gerard Gómez del Moral i Fuster demana per parlar.*)

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Sí, president. La senyora Raquel Sans substitueix l'Adriana Delgado.

El president

Molt bé. D'acord, doncs si no hi ha res més, començaríem amb l'ordre... (*Josep Riera i Font demana per parlar.*) Senyor Riera...

Josep Riera i Font

Sí, una consideració prèvia molt breu. Des del nostre grup, voldríem aprofitar la compareixença de la senyora Núria Llorach per donar-li suport després que aquesta setmana ha estat inclosa, de manera incomprendible, com a investigada en la causa del Jutjat número 13 de Barcelona sobre el referèndum de l'1 d'octubre. Tot el nostre suport.

El president

Molt bé.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Núria Llorach i Boladeras)

Moltes gràcies.

El president

Senyora Llorach, li haig de donar la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Disculpi.

El president

Doncs... (*Gerard Gómez del Moral i Fuster demana per parlar.*) Senyor Gómez del Moral...

Gerard Gómez del Moral i Fuster

President, en el mateix sentit que el company diputat Riera, expressar tot el suport als professionals de la casa, que ja fa un any van patir, doncs, tots..., diguéssim, els interrogatoris; però, en especial, a la presidenta en funcions de la corporació, que ara, a més a més, doncs, ha estat inclosa com a investigada. I, per tant, donar també tot el suport des del nostre grup a la senyora Llorach.

El president

Molt bé. Doncs si no hi ha... (*David Pérez Ibáñez demana per parlar.*) Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

Sí. Nosaltres segons quines coses les fem en privat, i ja ho hem fet.

El president

Molt bé. Alguna paraula més? (*Pausa.*) Si no, comencem amb l'ordre del dia, que són preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment de la garantia de pluralisme polític en els espais informatius i de tertúlia

322-00021/12

I comencem amb la primera pregunta, que va dirigida a la presidenta en funcions, sobre el compliment de la garantia de pluralisme polític. I la formula el diputat Ignacio Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí. Bon dia, bon dia a tothom, bon dia senyora Llorach. Jo he estat analitzant el Llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i, com vostè deu saber perfectament, aquest llibre d'estil diu, literalment, que a les tertúlies «hi ha d'estar representada la diversitat social» de Catalunya.

Doncs bé, jo he fet aquestes setmanes l'exercici d'analitzar –com de fet faig des de fa molts mesos– els programes informatius i de tertúlies de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i, entre altres coses, he analitzat, per exemple, les tertúlies d'*Els matins* i la del programa *Més 324* al canal 3/24, i li asseguro que la composició d'aquestes tertúlies és de tot menys plural.

En el cas del programa *Més 324*, per exemple, dels vint-i-vuit tertulians que hi han anat aquesta darrera setmana, vint-i-tres eren obertament separatistes o partidaris d'aquest artefacte anomenat «dret a decidir», que és un artefacte, al capdavant també, del relat separatista. La resta, els cinc restants, eren partidaris de respectar el marc legal, partidaris de la continuïtat de Catalunya dintre d'Espanya, i per tant la proporció era gairebé d'un 82 per cent a favor dels separatistes o partidaris d'aquest anomenat «dret a decidir».

Jo crec que la composició de les tertúlies, òbviament, no és innocent, i crec que és un intent evident de manipular la realitat social catalana. Recordem que Catalunya és una comunitat en què el partit més votat és Ciutadans. Ciutadans és un partit partidari de continuar dintre d'Espanya, del respecte a la Constitució, del respecte a l'Estatut, i un partit que no té, per descomptat, aquesta voluntat de trencar amb la resta d'Espanya ni de trencar amb la realitat.

Per tant, les meves preguntes són: vostè creu que les tertúlies dels mitjans públics catalans estan complint amb l'exigència de pluralitat de què parla el mateix llibre d'estil del qual parlàvem? No li sembla sorprenent que gairebé no hi hagi cap tertulià que defensi tesis pròximes al partit més votat de Catalunya? Òbviament, no les tesis del partit, sinó tesis pròximes, en el sentit de respecte a la legalitat, de reformisme, de convivència i de concòrdia amb la resta d'Espanya? No creu que aquesta composició, tan esbiaixada, de les tertúlies constitueix un intent flagrant i manifest de manipular la realitat social a Catalunya?

Gràcies, senyora Llorach.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Gràcies als grups polítics que m'han expressat les seves mostres de suport com a vicepresidenta del Consell de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Respecte a les preguntes que em fa el senyor diputat. A la primera: «Creu que les nostres tertúlies són plurals?» Sí, ho són. I així ho diu el CAC en el seu darrer informe, que ho analitza, analitza el primer quadrimestre d'aquest mes, i queda ben clar que les tertúlies més plurals de tots els mitjans de comunicació són les nostres.

Però no només ho diuen els informes del CAC. Hi ha diaris que han publicat, per exemple, opinions sobre les tertúlies i on hi ha vermells vol dir que només hi ha un sentit, i on hi ha verds i vermells vol dir que hi ha dos sentits. Quina casualitat que els primers siguin, precisament, TV3 i 3/24.

Per tant, els nostres mitjans són plurals, els nostres mitjans i els directors, els que dirigeixen cadascun dels programes, això els ho podria explicar molt millor el director de la tele i el director de la ràdio. Els directors dels programes, que són els que escullen quins són els tertulians que configuren una tertúlia, i vostè ho sap, perquè ha sigut tertulià de Catalunya Ràdio, per tant, ho sap perfectament. Hi han totes les opcions i totes les tendències polítiques.

Per tant, no, no són esbiaixades, i sí, reflecteixen el pluralisme de la societat catalana.

El president

Gràcies. Senyor Martín, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Disculpi. Efectivament, senyora Llorach, jo vaig ser tertulià de TV3 i de Catalunya Ràdio, i un dels motius pels quals vaig haver de deixar aquella tasca és, precisament, la falta de pluralitat que tenien aquells mitjans, la voluntat absolutament sistemàtica de presentar la realitat d'Espanya com una realitat absolutament dramàtica, esbiaixada, amb uns continguts que realment l'única cosa que fan és generar confrontació amb la resta d'Espanya, generar confrontació entre els catalans, separatistes o no separatistes. I, des d'aquest punt de vista, jo crec que la tasca dels mitjans de comunicació públics hauria de ser una altra.

En tot cas, jo li he donat dades. Li he parlat de vint-i-vuit tertulians, dels quals vint-i-tres eren separatistes o partidaris d'aquest artefacte separatista, que és el dret

a decidir. Jo crec que no podem ser tan poc autocrítics. Hem d'exigir als nostres mitjans que hi hagi autocrítica.

Ara, em parla, per exemple, de la pluralitat que, segons vostè, alguns mitjans diuen que té TV3. Jo li dic que la suposada pluralitat de TV3, qui suposadament l'acredita és una empresa que es diu GFK, a la qual TV3 li paga 11.000 euros al mes per dir precisament això...

El president

Senyor Martín...

Ignacio Martín Blanco

...que TV3 és una...

El president

...se li ha acabat el temps.

Ignacio Martín Blanco

...televisió molt plural. Per tant, jo crec que hem de ser més autocrítics i intentar, en la mesura del possible, millorar aquesta falta...

El president

Senyor Martín...

Ignacio Martín Blanco

...de pluralitat als nostres mitjans. Disculpi, senyor president.

El president

Té la paraula, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Autocrítica, tota, si cal. Però els nostres professionals treballen bé i els nostres mitjans ho fan bé.

I vostè critica GFK, que paga la corporació, i el GFK és l'empresa que audita, actualment, totes les televisions o pràcticament totes les televisions europees. És l'índex que fem servir absolutament totes les televisions. I ens dona uns índex de qualitat i som líders de credibilitat i imparcialitat, com vostè sap, del GFK.

Però no cal anar al GFK. Si agafem les dades del CIS i del CEO, tenim exactament les mateixes dades. I si agafem les dades del CAC, que és l'autoritat de què ens vam dotar des d'aquest Parlament per ser l'autoritat de control audiovisual, també diu que els mitjans més plurals que es veuen a Catalunya són TV3 i Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pluralisme en els mitjans de comunicació públics

322-00025/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el pluralisme en els mitjans de comunicació públics, i la formula el diputat David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Llorach, efectivament, podem agafar..., des del punt de vista global hi ha molts colors, eh? Però, si anem al detall, ens trobem coses que no poden passar.

Anem a la ràdio. Percentatge de temps de paraula d'entitats vinculades al debat polític, que és allò que vam dir a la darrera comissió de control: si parlem sobre l'índex dels partits polítics, ens falta algú més, n'hi ha d'altres que també fan política. Doncs, miri, el cent per cent són entitats independentistes i cap entitat no independentista en aquest debat, en aquests debats, a Catalunya Ràdio –estic parlant d'informatius. Exactament, 25, ANC, i 58, Òmnium. Aquesta és la pluralitat? Cent per cent a zero? És que aquí hi ha un color sol, eh?

Parlem d'un altre tema, si vol. No tant del temps de paraula d'informatius, sinó d'entrevistes fetes a actors. En el mateix sentit, sobre entitats vinculades al debat polític, el 96 per cent, entitats independentistes, i el 3 per cent, entitats no independentistes. Escolti'm, pàgina de l'informe de pluralisme. Catalunya Ràdio, eh? Estic parlant de Catalunya Ràdio. És a dir, se li va fer una entrevista a Societat Civil Catalana en aquest període, a un membre de Societat Civil Catalana. Escolti'm, aquí no hi ha dos colors, aquí no hi ha pluralisme, aquí hi ha un color. A la ràdio hi ha un sol color.

Vostè com ho veu això, senyora presidenta? Precisament..., bé, i jo no crec que sigui en aquest cas vostè, en tot cas, m'agradaria saber també, si no hi té inconvenient, l'opinió del director de la ràdio d'aquestes dades de pluralisme. *(Veus de fons.)*

El president

Sí, però... Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Bé, com vostè diu, si vol, jo ja he expressat el què, la meua opinió sobre pluralisme a l'anterior pregunta. En les dades concretes que vostè li pregunta al director de la ràdio, li passo la paraula a ell.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, hauria agraït que, si la pregunta era tan específica, me l'hagués feta a mi perquè llavors m'ho hagués pogut preparar i li hagués pogut rebatre amb més dades.

Però, clar, que vostè digui això la mateixa setmana que el mateix Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha aprovat amb cinc vots a favor, inclòs el de la representant del seu partit, i només una abstenció, un informe que diu que Catalunya Ràdio és el mitjà que ha donat més diversitat de veus a les entrevistes, doncs em sobta. I en el mateix informe diu que TV3 i Catalunya Ràdio són els mitjans que han estat més plurals en els quatre primers mesos de l'any.

Nosaltres intentem donar diversitat de veus a tothom. I, per exemple, i perquè és la primera tertúlia que em ve al cap, el dia de la Diada, la taula d'anàlisi de l'especial que conduïa Mònica Terribas tenia una de les tres tertulianes que era manifestament contrària a les tesis i al posicionament dels altres dos, que una era una representant d'Òmnium i l'altra de l'Assemblea. Per tant, hi havia la presència de veus clarament discordants amb allò que s'estava celebrant o s'estava manifestant a la Diagonal de Barcelona.

Nosaltres, per exemple, hem tingut durant molts mesos, com a tertuliana setmanal, a la que actualment és la delegada del Govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera. I la primera entrevista de Teresa Cunillera com a delegada, la va fer Mònica Terribas, a *El Matí de Catalunya Ràdio*. Tenim un exministre del Govern Rajoy, el senyor García-Margallo, com a tertulià setmanal a *El Matí de Catalunya Ràdio*; tenim exdiputats de Ciutadans a les nostres tertúlies; tenim expresidents de Societat Civil Catalana i exdiputats de Ciutadans a les nostres tertúlies.

Fem tot l'esforç possible per explicar el que passa al carrer i l'actualitat i ser competitius, des d'un punt de vista informatiu, però garantint la pluralitat. I és lògic que hi ha unes entitats que celebren i organitzen i mobilitzen i estan sent protagonistes de l'actualitat i el que no pot fer la ràdio pública és obviar-los pel simple fet de que d'altres o no venen o no fan tantes activitats o no són tan protagonistes de l'actualitat. Vostè comprendrà que és un equilibri que si agafa algun número concret pot semblar que no ho aconseguim, però que en el còmput general i amb la visió general, crec que realment Catalunya Ràdio sí que ho aconseguix.

El president

Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Aprovar l'informe, només vol dir que està ben fet. I que està ben fet... Jo ho sento molt, eh?, no haver-lo avisat de que en el tema de pluralisme parlaria de la pàgina 23, on parla de Catalunya Ràdio, que diu que a Catalunya Ràdio únicament han intervingut, en aquest període, entitats, diguem-ne, independentistes. Jo què vol que li digui? Pàgina 23 de l'informe sobre pluralisme que fa el CAC, que el fa bé, i per tant, el signa tothom.

No confongui diversitat amb pluralitat, són dos coses diferents, són molt diferents. Pluralitat vol dir que ha d'haver un cert equilibri entre una cosa i una altra; no el que vostè ha dit.

I miri –acabo–, senyora presidenta, s'han fet també, i s'han de fer..., sobre el tema dels programes d'autor que es fan a la ràdio i a la televisió pública, especialment a TV3. S'han fet diferents programes d'autor sobre un tema molt concret, que és l'independentisme. Home, el CAC diu també que la pluralitat vol dir que: «Ha d'haver-hi d'altres programes d'autor sobre diferents visions.» Ho diu literalment el CAC...

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

Jo espero també, senyora presidenta, que en el futur aquest tema també es pugui corregir.

Moltes gràcies, senyor president, i disculpi.

El president

Senyor... Li queden deu segons, si vol. *(Pausa.)*

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'elaboració, el tractament i la difusió de l'agressió a una dona davant dels seus fills quan retirava llaços grocs al parc de la Ciutadella, de Barcelona

323-00032/12

Doncs, aleshores, passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament i la difusió de l'agressió a una dona davant dels seus fills quan retirava llaços grocs. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Tinc unes preguntes molt concretes, i espero que la resposta també sigui concreta. Per què un cop de puny a un home, a TV3, és una agressió, que òbviament ho és, però donar-li una pallissa a una dona és simplement un incident? Per què als informatius de TV3 una dona agre-

didada que acaba de rebre una pallissa davant dels seus fills, és simplement la dona de la baralla?

D'on van treure les declaracions per afirmar que –literalment– «les dues parts neguen que la baralla tingui cap motivació política»? Per arribar a aquesta conclusió, han parlat amb la dona agredida o amb el seu marit, que li ha fet de portaveu? Per què donen credibilitat a un agressor que afirma que va donar una pallissa a una dona per una qüestió de civisme? Què entén, per civisme, TV3? Quina qüestió de civisme acaba amb una pallissa a una dona?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Moltes gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Doncs, intentaré respondre amb la mateixa concisió i així després encara tindrem un minutet; diu... –o el que siga–, diu: «Per què un cop de puny se transforma en un incident?» En principi, nosaltres transformem les notícies en el que són, i totes les parts, el dissabte, que és quan es va produir l'agressió i se'n van fer càrrec o ressò els telenotícies i els informatius..., era que allà hi havia hagut una baralla, tant els Mossos d'Esquadra..., i que havia acabat sense denúncies per cap de les dues parts.

I dins d'una baralla, vol dir que hi havia dues persones que s'havien barallat. I així ho constataren els Mossos i així ho vam saber també segons les diferents fonts. Entre una baralla i una agressió hi ha diferències? Home sí, depèn de qui tinga més força, en aquesta baralla. No vam ser els únics mitjans informatius que ho vam tractar així. Per exemple, algun diari important, també *La Vanguardia*, ho va tractar de la mateixa manera.

Quan diu: «Per què parlem o d'on traiem la informació que explica aquella baralla?» Doncs, és molt fàcil, d'ells mateixos. És a dir, el diumenge vam poder, finalment, parlar amb l'home que s'havia barallat i que havia agredit aquella dona i ell va dir que els motius havien estat una qüestió de tirar llaços grocs al carrer, i que això l'havia motivat i que l'havia indignat, i que aquí havia començat una forta discussió. A la vegada, en una entrevista al diari *Voces del Pueblo* apareix la gravació del marit de la dona, que diu clarament i textualment, que nosaltres recollim: «*El tío se enojó, no porque quitara los lazos, sino porque estaba todo el suelo sucio. Pero bueno, estaba el suelo sucio de lazos y también de hojas de los árboles.*»

D'on ho vam traure? D'allà, dels mateixos testimonis. Diu vostè: «Han parlat amb el seu marit?» El seu marit havia parlat amb altres mitjans, vam tardar a localitzar-lo i vam agafar les opinions que ens arribaven d'altres mitjans, com li he dit. Per què diuen que és una qüestió de civisme? No, no..., ningú diu que és una qüestió de civisme, tot diu que comença per uns motius concrets, i els motius concrets, en aquell moment, no eren polítics, com deien les dues parts. Eren una qüestió de llançar llaços a terra. (*Veus de fons.*) Sí, aquí ho hem vist; sí, sí, aquí està, en efecte, efectivament.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies. Sí, vostès diuen literalment que és una qüestió de civisme. Cap altre mitjà ha parlat d'una qüestió de civisme. Primera mentida que acaba de dir. Diu el 25..., vostès el 25 no van recollir la notícia, la van recollir el 26. Treuen un tall de veu d'una conversa, que l'ha llegit vostè literalment, que no nega la motivació política. Estem parlant d'una conversa de vuit minuts en la que el marit, en cap moment, ho repeteixo, en cap moment dels vuit minuts nega que sigui una motivació política o ideològica. De fet, diu literalment que l'agressor els va dir: «Tú cállate la boca,

extranjera de mierda, vete a tu país.» Y que el primer puñetazo que le da a la mujer es porque la mujer le contestó: «Yo soy más española que tú.»

¿Cómo puede afirmar TV3 que una agresión con insultos racistas y xenófobos no tiene una motivación política? Pero es que hay más, en otra entrevista, porque usted dice que como no han hablado con ellos, pues se han dedicado a recoger de otros lugares las entrevistas, él dice, como podemos ver, en el titular, que: «La agresión fue por un motivo ideológico.» Y en esa misma entrevista –lo cito textualmente, pero lo traigo aquí, para que lo puedan comprobar–, él dice: «Créanme, yo estuve aquí, y tengo la íntima convicción de que ese hombre actuó contra ella por motivos ideológicos y políticos.» Y los Mossos tampoco dijeron, en ningún momento, que no fuera una cuestión por motivos ideológicos y políticos.

En resumen, los informativos de TV3 dan una información falsa. Dan esta información sin haber hablado con la mujer agredida ni tampoco con su marido. Manipulan las palabras del marido y, además, dan credibilidad a un agresor que le ha dado una paliza a una mujer delante de sus hijos. Y, además, después se indignan y se enfadan cuando les decimos que TV3...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...manipula. Sí, TV3 manipula cada día.

El president

Senyor Sanchis?

El director de Televisió de Catalunya

Vostè m'acaba de dir a mi «mentider», perquè TV3 no va informar el dia 25. La mentidera és vostè, perquè TV3 va informar el dia 25. I si vol, i com li va passar... (*Veus de fons.*) No, aquestes declaracions, no, sobre els fets..., el dia 25 no hi havia encara ni contacte ni amb agressors, ni amb agredits ni amb barallats ni amb barallades. Li torne i li demane, per una vegada, que quan se referix a les altres persones sigui mínimament respectuosa amb els conceptes. No em torne a dir mentider, perquè l'altre dia va dir vostè que nosaltres no havíem tret una notícia i l'havíem tret el dia que vostè no l'havia vista.

I per tant, com que ja ha relliscat algunes vegades, siga una miqueta més tranquil·la i respectuosa en això. Jo no he mentit, el dia 25 es va tractar la notícia. I després hi ha una altra cosa, perdone: la primera versió del marit no coincideix amb la segona versió. Tot això està *sub iudice* i, evidentment, si està, si finalment se presenten denúncies, serà el jutge encarregat d'establir i saber què va passar allà. Per ara, nosaltres tenim les versions de les parts.

Jo només li preguntaré una cosa: aquest senyor és militant de Ciutadans? (*Veus de fons.*)

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

D'acord –i acabe–, doncs, primer tenia una versió i després de parlar amb vostès en tenia una altra.

Sonia Sierra Infante

No, per parlar de la rectificació...

El president

No, no té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí, sí... *(Veus de fons.)* Però és per donar-li la raó, de veritat. *(Fora remor de veus.)*

El president

Demano calma. *(Veus de fons.)* Estic com a president per moderar el debat. *(Veus de fons.)* I no li he donat la paraula, no fa falta que vostè ho digui *(Algú diu: «Però si no el modera...»)* Ho acabo de fer. *(Persisteix la remor de veus.)* Sí. No li he donat la paraula, senyor Riera; així que una miqueta de calma, si us plau, tots plegats. I demano que es ceneixin tots al temps. Saben que soc flexible, però els demano que es ceneixin al temps.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris usats per a la selecció, el tractament i la difusió de successos d'actualitat

323-00033/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris usats per a la selecció, el tractament i la difusió de successos d'actualitat, i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí, una prèvia..., és que ho he entès malament, jo deia que les declaracions no eren del 25 sinó del 26. Perdoni, perquè ho he entès malament, d'acord?

Hace tres semanas, más o menos, los CDRs de Blanes se pusieron a colocar lazos amarillos en la terraza de un restaurante y obviamente, el propietario, pues, no quería plásticos amarillos en su propiedad privada, por la que paga impuestos y una licencia y se enfrentó con ellos. Entonces, los CDRs no tuvieron bastante con el acoso y los insultos que además hicieron una campaña de desprestigio en las redes. Ir en contra del negocio de un emprendedor catalán es lo que algunos entienden por «Fer república».

La noticia fue de tal escándalo que fue portada en medios nacionales y ocupó muchos minutos en las televisiones públicas y privadas nacionales, pero hemos buscado y rebuscado..., yo no digo que no la hayan dado, pero si lo han dado es tan mínimo que no hemos logrado encontrar esta noticia en TV3 ni en ninguno de sus portales. Y le preguntamos: ¿por qué para la televisión pública esta noticia, que es un escándalo, que ha sido portada en medios nacionales, no es importante para TV3?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs la resposta és: si és tan important, perquè no ho han inclòs en la pregunta inicial? De tal manera que jo m'haguera pogut documentar, que li ho dic cada dia, que sembla que vostè la única cosa que vol és arribar ací i deixar en evidència al director perquè no sap què ha passat? Igual que han posat, concretat i especificat la primera pregunta, sobre la baralla i l'agressió que va haver-hi a les portes del parc de la Ciutadella, jo li diria: «Mire, doncs, aquesta també puc preguntar-ho i també li podré contestar.»

En tot cas, i mentrestant, mentre li puga dir què va passar exactament amb això, també li demanaré molta prudència, perquè quan un arriba a conclusions a través d'un detall, després estableix categories que són falses. És a dir, ja veurem si vam informar d'això, i com vam informar d'això.

I després li diré també que els criteris que regeixen els informatius és donar importància a tot allò que en té, i no necessàriament coincideix amb allò que conside-

ren important altres mitjans. Per exemple, va haver-hi una manifestació fa pocs dies a Barcelona, a favor de l'ensenyança en espanyol, contra l'ensenyança en català, vaig veure que alguns diaris de Madrid, efectivament, ho havien posat en portada, com si haguera sigut la de l'Onze de Setembre. Evidentment, una manifestació amb tres mil o amb quatre mil persones, equiparar-la a una altra d'ics persones –segons la Guàrdia Urbana, un milió de persones–, doncs, no sé si és un bon criteri informatiu.

Encara sort que hi ha diferents mitjans –abans parlàvem de pluralitat i diversitat– que tenim criteris informatius diferents, segons la importància de les notícies.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies. Miren, ven esta imatge? (*La diputada mostra una imatge.*) Esta imagen se ha convertido en un icono del odio y de la intolerancia de los CDRs. Esta imagen se ha viralizado y la hemos podido ver por todas partes, pero donde no hemos logrado verla ha sido en TV3. ¿Y saben por qué? Porque esta imagen rompe con el relato del independentismo pacífico y festivo. Y porque esta imagen es una muestra evidente de la fractura social que hay en Cataluña porque los que atacan el negocio de un emprendedor catalán, que da trabajo a otros catalanes, son también catalanes.

Ustedes no han difundido esta noticia porque Manuel García, que es este valiente hotelero de Blanes, representa la Cataluña que no quieren ver, esa Cataluña que no les gusta. Manuel García representa a esos catalanes que, según la señora Forcadell: «No son pueblo de Cataluña», o que, según el señor Torra, son: «Bestias taradas con forma humana.» Porque, para ustedes, esta Cataluña no existe. En TV3, si alguien se opone al separatismo o a los lazos amarillos, inmediatamente es tildado de fascista (*la diputada muestra una otra imatge*), como podemos ver, que se dedican a escribir en su pantalla, insultos a mi compañero Jordi Cañas.

Para ustedes, esa Cataluña no existe, porque en su mundo, pues, bueno..., estamos en, eso, en una sociedad donde si no estás de acuerdo con el separatismo, pues, eres fascista. Entonces, ese es el tipo de público que ve TV3 y el que va también a sus programas. (*La diputada muestra una otra imatge.*) Que aquí podemos ver este titular, como los asistentes son todos de la órbita de Esquerra Republicana.

Mire, les digo una cosa, ustedes han desconectado de la mitad de Cataluña, pero es que la mitad de Cataluña ha desconectado de TV3, porque no pueden ver como suya una televisión que, o bien los ignora o bien los insulta. Y créanme, todos esos catalanes son los que se sintieron representados por Albert Rivera cuando les dijo allí, en TV3, lo que mucha gente dice, que TV3...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...manipula cada día.

Gracias

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de TV3

Gràcies, senyor president. Perdoni, quina era la pregunta? (*Fortes rialles. Remor de veus.*) Mire, quan un es queda sense temps, fent una sèrie de proclames, després resulta que no té temps per fer la pregunta. Està bé que vostè diga tot això i està bé també pensar una altra cosa: si TV3 s'ha desconnectat de la majoria dels catalans, que jo no sé –de la meitat dels catalans més un, deu ser– d'on treu aquestes xifres, preguntem-nos què passa amb altres televisions públiques que només tenen el 5, el

6 o el 8 per cent d'audiència a Catalunya; deuen haver desconnectat del 95 per cent dels catalans. No sé d'on treu aquesta conclusió.

Li puc dir que si vol estudis sobre quina és la nostra audiència, com són els nostres televidents i la gent que es mira TV3, segurament s'emportaria una sorpresa. D'això se'n diu «documentació». Si algú m'ho demana, amb molt de gust li diré qui mira els nostres informatius, d'on venen, en quins barris viuen, quin idioma parlen, més o menys quines opcions polítiques els representen, i tindrem tots, ja l'hi dic, en el meu cas, una gratíssima sorpresa.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris usats per a l'elaboració i difusió de suposades peces informatives.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris usats per a l'elaboració i la difusió de suposades peces informatives

323-00035/12

I la realitza la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Com ja saben, des de Ciutadans vam demanar empara al Defensor del Poble, que ens ha donat la raó, i un dels apartats que vam tractar va ser el dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, que per nosaltres són un instrument de propaganda al servei del procés. De fet, tenim ara mateix el director de TV3, que és un reconegut separatista radical, que a més està reprovat per aquest Parlament, i una presidenta de la Corporació de Mitjans Audiovisuals amb carnet de Convergència, que a més està imputada per desobediència per un referèndum il·legal. A veure, la veritat és que no es pot dir que TV3 i la televisió estiguin precisament en unes mans molt neutrals. I això es pot veure en com després transmeten la informació. Podria haver agafat molts exemples, però tinc molt poc temps i n'he agafat uns quants.

L'agressió al portaveu de Ciutadans a l'Hospitalet de Llobregat gairebé no va trobar ressò a TV3 –uns deu segons–; l'agressió d'un taxista a un periodista de l'*Ara*, el mateix; l'agressió que van patir afiliats nostres de Manresa, i que hi ha una sentència ja, tampoc ha trobat ressò a TV3, però l'agressió a un fotoperiodista o l'agressió al càmera de Telemadrid va trobar minuts, minuts i minuts de telenotícies i tertúlies.

La meua pregunta, perquè quedi clar, és: per què hi ha uns ciutadans que quan pateixen una agressió tenen tant de ressò a TV3 i d'altres o no en tenen gens o en tenen molt poquet? És que hi ha ciutadans de primera i de segona a TV3?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Home, si som TV3, deuen haver-hi ciutadans de tercera. En tot cas, com que vostè ha parlat tant de l'agressió i de la baralla que va haver-hi en el parc de la Ciutadella, vol dir que les agressions no són tractades de manera diferent; que més o menys, quan un tema es produeix i suscita un interès social elevat i a criteri periodístic i a criteri social és un tema important, se'n parla moltíssim.

Vostè em diu a mi «separatista radical» i vostè acusa la presidenta d'estar imputada per haver no sé quants i no sé què més, sense saber exactament ni quins són els càrrecs ni quina sentència hi haurà..., és a dir, res. I vostè i vostès acusen Televisió de Catalunya de ser un instrument d'agitació i propaganda. Jo no li puc demanar en

aquest sentit que vostès siguin més sensats; només li demanaré –perquè després hi haurà oportunitat de fer-ho– que quan se diuen aquestes coses hi ha una gent que sent la necessitat –i és una gent que acudeix a les seues concentracions– de prendre's la justícia per la seua mà, i que, per tant, potser entre tots plegats –i forma part de la resposta– haurien de ser una mica més humils, respectuosos i tranquils, perquè podria arribar a passar una agressió que estaria directament fonamentada en segons quines declaracions.

I com que jo no en faig, d'aquestes declaracions, i vostès sí, i tampoc he vist ningú a TV3 que les faça i que sigui treballador d'aquesta casa, només els hauria de demanar que foren una miqueta més prudents a l'hora, per exemple, de titllar-me a mi de «separatista radical» i no sé quantes coses més, o un mitjà públic contrastat, amb una solvència i reconeixement generals –menys en alguns sectors socials i alguns partits polítics–, com a «instruments d'agitació i propaganda separatista».

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí, el que acaba de fer és molt perillós, perquè llavors hauríem de veure qui és el culpable de l'agressió d'un taxista a un periodista de l'*Ara* o qui són els culpables de que, per exemple, un company de La Sexta hagués de sortir escortat amb vint-i-cinc policies que van haver de buscar reforç d'aquí, del Parlament, perquè estaven els separatistes fora... Anem amb compte a l'hora de veure qui té la responsabilitat. La responsabilitat és de l'agressor, sempre, i nosaltres condemnem la violència, tot tipus de violència.

Continuem amb com vostès transmeten suposades notícies. Es van dedicar a difondre una *fake news*, que la van treure de Twitter, dient que el president d'Armènia s'havia negat a saludar l'ambaixador espanyol, que després ho van haver de desmentir, més que re perquè és que l'ambaixada d'Armènia els va deixar en ridícul desmentint la notícia. També tenen una col·laboradora de TV3 i de Catalunya Ràdio escampant una *fake news*, com per exemple que s'han prohibit les estelades. O vostès qualifiquen d'«acció simbòlica» els actes vandàlics d'Arran contra els busos turístics, mentre que els ciutadans que treuen plàstics grocs –per cert, molt contaminants– són, evidentment, «paramilitars d'extrema dreta» –això són paraules tretes de TV3. I, a més, vostès viuen en un món on hi ha «exiliats» polítics, demostrant molt poquet respecte per aquests exiliats que sí que van patir l'exili de veritat després de la Guerra Civil.

Jo els diria que reconsideressin totes aquestes falses notícies que han difós, la informació que han omès, abans d'emprenyar-se quan els diem que TV3 manipula...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...perquè, ho repeteixo, TV3 manipula cada dia.

Gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Home, una sí que la vam rectificar: vam dir que la Fundació Martin Luther King, el seu secretari, el seu president, havia fet unes declaracions sobre el president de la Generalitat, i resulta que de vegades les nostres fonts també ens enganyen, aquesta podia afavorir segons quines posicions que els podien fer gràcies a vostès, i resulta que, mire, una entrevista publicada en un mitjà

que ens semblava que era un bon referent, resulta després que no era així. Mire, ho veu?, també fem aquestes coses. De vegades ens equivoquem, efectivament.

Després, vostè no diga que TV3 diu «extrema dreta» i ho posa entre cometes, perquè hi ha molts contertulians, molts entrevistats que van a TV3..., perquè aleshores també podríem dir que TV3 diu que TV3 és un instrument d'agitació i propaganda; i no ho diu TV3, ho diu el seu líder *nacional*. I, per tant, com que ho diu ell i no ho diem nosaltres, quan apareixen *chyrons* i apareixen subtítols, igual fa referència a una de les persones que estan allí, que jo és el que crec que passa.

Escolte, anem a veure: jo no la qualifique a vostè de cap manera, jo no he dit en cap moment ni un adjectiu ni res per a parlar de les seves posicions, de la manera que té vostè d'actuar ni de vostè mateixa. Quan vostè ho fa respecte a mi, sí que pot motivar alguna actuació. Quan aquestes actuacions que se transformen en agressions tenen lloc en concentracions que han convocat vostès i vostès no poden garantir la seguretat dels càmeres que treballen allà, realment no diga que la culpa és dels agressors, perquè els agressors igual no són infiltrats, sinó que són gent identificada amb el que vostès diuen i motivada per les paraules que tenen vostès, que moltes vegades són excessives en el to i en la descripció.

El president

Gràcies, senyor Sanchis.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de l'extrema dreta

323-00036/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament de l'extrema dreta. I la formula la diputada Natàlia Sànchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP. Té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Hola, bon dia a tots i a totes. Una prèvia, perquè..., simplement, a la diputada Sònia Sierra: si tan preocupada està pels exiliats i exiliades republicanes, que es plantegin quin són els seus posicionaments amb relació a la dictadura franquista i a les polítiques de memòria, reparació i justícia que no s'han fet a l'Estat espanyol.

Dit això, al director de Televisió de Catalunya, el senyor Vicent Sanchis, preguntar-li..., darrerament li hem preguntat molt sobre quines són les mesures de seguretat que es preveuen per als periodistes i les periodistes que cobreixen concentracions i manifestacions de la ultradreta. Així mateix, també li vam preguntar, en la primera pregunta que vam fer, sobre quins eren els criteris que Televisió de Catalunya, i de fet també Catalunya Ràdio, havia transmès als professionals dels mitjans de comunicació amb relació al tractament, precisament, dels presos i les preses polítiques i les exiliades. I avui –i faig aquesta prèvia, perquè entenem que tot va molt relacionat– li preguntem també quina és la seva opinió sobre la presència de líders de l'extrema dreta en programes tant de TV3 com de Catalunya Ràdio –de fet, com que només podem fer una pregunta els hi podríem fer als dos directors–, amb persones com José Casado, vinculat a Plataforma per Catalunya, i el grup Els Segadors del Maresme, directament vinculat amb l'extrema dreta, un grup racista, xenòfob, que s'ha expressat literalment així en totes les xarxes.

I, bé, què en pensem, que els mitjans públics, en el marc del que entendríem com a democràcia, el que facin és donar cobertura i protagonisme a membres de l'extrema dreta declarats?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. A veure, a nosaltres ni ens agrada ni ens desagrada la realitat. La realitat va passant, i de vegades en la realitat hi ha determinats personatges, determinades persones, que adquireixen importància des d'unes posicions ideològiques que són, com a mínim, opinables i controvertibles; és possible. Però resulta que aquesta gent en un moment determinat són notícia.

Ens han criticat moltes vegades dient que no hi ha ni pluralitat ni diversitat per portar segons quines persones que representen opcions minoritàries a alguns programes; però també és veritat que aquestes opcions minoritàries tenen un fort protagonisme social. Hi ha concretament un partit polític que no trau representació en la cambra catalana ni que tampoc la té al Parlament espanyol, i de vegades algun representant seu va a programes. Per què? Perquè tenen protagonisme social, perquè per exemple es personen en querelles, en demandes, i resulta que els jutges, ha arribat algun cas molt concret que no han fet cas de peticions del fiscal general de l'Estat i que han fet cas de la petició de l'acusació particular que representaven aquests senyors. S'han d'explicar? I tant.

De vegades nosaltres patim la intransigència d'alguns d'aquests sectors, no necessàriament els mateixos? També. Sap el director de Catalunya Ràdio i sé jo també que hem patit tensió i agressions en les portes dels dos centres de gent que podríem segurament catalogar com a extrema dreta. I més coses, i més coses, i algunes que no s'expliquen; i no s'expliquen perquè no convé explicar-les o no val la pena explicar-les.

Ara, nosaltres, davant d'aquestes agressions, què sentim? Les denunciem, però aquesta gent hi és. Les hem d'explicar, i si algú d'ells està explicant per què està fent això i aquelles persones representen sectors socials o moviments o el que siga, doncs, han de vindre també als mitjans públics a explicar-se, ens agrade o no ens agrade.

El president

Senyora Sánchez, té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Bé. Des d'aquesta perspectiva, no podem estar més en contra en el que..., aparentment, per la seva resposta, i sincerament em sorprèn. El que planteja és una mena de blanqueig del que és el feixisme literalment. Una cosa són minories i opinions, una cosa és la legítima opció de que la unitat d'Espanya és una legítima opció de moltíssima gent. Jo no estic dient que la gent que vulgui la unitat d'Espanya i que ben legítimament es pot manifestar quan li doni la gana per reclamar la unitat d'Espanya, inclús podia votar que «no» al referèndum de l'1 d'octubre..., jo li estic dient que, al feixisme, quina és la seva opinió sobre donar-li veu i paraula en els mitjans públics, en el marc d'una democràcia. Perquè nosaltres entenem que al feixisme no se li ha de donar ni un pam de terra ni participar, i menys des dels mitjans públics, en el seu blanqueig.

I en aquest sentit considerem que la perspectiva que a dia d'avui ens trobem que TV3 no dona llibertat, pel que sembla, a que els periodistes puguin anomenar des de la seva perspectiva el que és un pres polític o el que és un exiliat, perquè trobem subterfugis per acontentar a la bancada segurament del 155 –m'imagino que és per això–..., i ens trobem que l'extrema dreta té presència, i a més dit pel director de TV3, a una mena –i ja acabo–, hi insisteixo, de blanqueig, anomenant-los inclús «minories polítiques» i «opcions polítiques». El feixisme ni aquí ni enlloc és una opció política.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Veuen, senyories, com hi ha pluralitat i diversitat? (*Veus de fons.*) Doncs, no estic del tot... No, no, no, és que sembla que hi hagi un bloc monolític i que tots els que pertanyem malèficament a aquest bloc, inclosos els separatistes radicals, sopem tots les mateixes sopes. Escolte, doncs, mire –crec jo, eh?–, si vol, la pregunta semàntica sobre per què una cosa i una altra, la podem fer en un altre moment. Ja l'he respost, però amb gust la contestaria amb una miqueta més de temps.

Respecte a la participació de gent considerada intransigent o d'extrema dreta, imagini's vostè –com de fet ha passat– que algunes d'aquestes opcions –vostè n'ha concretat una– tingueren representació municipal important. I la pregunta seria: aquest partit que vostè considera feixista i que ell no es considera feixista, pel fet de manifestar clarament opcions intransigents, que són criticables, ha de parlar o no ha de parlar en els mitjans públics?

Vostè considera que no, però jo considere que si ja tenen representació popular han de poder-se expressar en mitjans públics, precisament potser perquè, si són tan intransigents i tan perillosos per la convivència, la gent sàpiga que ho són i pot ser no els tornen a votar.

El president

Gràcies, senyor Sanchis.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'actitud d'Albert Rivera en l'entrevista a *Els matins* de TV3 i les reaccions dels treballadors de la corporació

323-00037/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre l'actitud d'Albert Rivera en l'entrevista a *Els matins*. I la formula el diputat Francesc de Dalmaes. Té la paraula.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, senyor president. No ens sap greu esmerçar uns segons en una prèvia. S'ha esmentat la senyora Carme Forcadell. Nosaltres participem amb normalitat en la vida d'aquest Parlament, en les comissions, però sempre destacarem la immensa anormalitat que significa que tinguem presos polítics, que tinguem exiliats. Demanaríem que hi hagués un punt de trobada entre tots aquells que defensem principis democràtics essencials, que és defensar el dret al diàleg i que visquem en una societat mínimament democràtica. I això passaria perquè no hi haguessin presos polítics ni exiliats i, com a mínim, un profund respecte a les persones que pateixen, precisament, per fer que aquesta democràcia s'assemblés una mica al que el seu nom indica.

Dit això, senyor president –em dirigeixo al senyor Sanchis–, el proppassat divendres, 7 de setembre, el senyor Albert Rivera, líder de Ciutadans, va ser entrevistat al programa *Els matins* per la periodista Lídia Heredia. En el decurs d'aquella entrevista, el senyor Rivera li va etzibar a la periodista algunes perles, com ara «mentiu», «sou un aparell de propaganda independentista», «TV3 insulta els líders de l'oposició, ens titlla de ser extrema dreta, insulta Inés Arrimadas pel seu origen andalús»...

Afortunadament, les paraules del senyor Rivera van ser contestades i denunciades, entre altres, pel consell professional d'informatius i el comitè d'empresa de TV3, així com per la mateixa Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, a través de la seva presidenta en funcions, senyora Núria Llorach, que va recordar que les acusacions rebudes són una falta de respecte intolerable als professionals i les professionals de la corporació i que aquests professionals mereixen respecte i poder treballar sense amenaces ni coaccions.

Què n'extreu, d'aquell episodi, i com valora la resposta unitària de la corporació, des del comitè d'empresa fins a la direcció?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, és complicat explicar-se bé en aquest sentit. I és complicat perquè, de vegades, tot plegat són reflexions que no són fàcils i que són complexes. L'oposició, el Govern també, tenen l'obligació de criticar, fiscalitzar –l'obligació, el dret i l'obligació– els mitjans públics; no en caldria una altra. És a dir, nosaltres hem d'estar sotmesos contínuament a una sèrie de filtres que ens han d'estar indicant si estem fent bé o no estem fent la nostra feina. I és lògic, pel funcionament dels mitjans de comunicació públics en aquesta part del món, i potser en tota, que determinada gent, determinades opcions polítiques, en algun moment, se senten més a disgust i incòmodes que les opcions que governen. Passa, sol passar. Ho veiem en televisions públiques, a tot arreu. Sol passar.

Ara, jo crec que hi ha moltes maneres de dir les coses –moltes maneres de dir les coses. I quan un dirigent polític d'una altíssima responsabilitat es posa davant d'un periodista i davant d'un mitjà i li diu «mentider», «sectari», «propagandista», «divisor», «que ocasiona divisions», etcètera, quin és el següent pas? Què pot passar a partir d'aquell moment? Si vostè es posa en una situació d'una certa tensió o molta tensió política i social, depenent del moment, i vostè té molts votants i té molta gent que es creu allò que diu vostè, perquè els està representant també parlamentàriament, es posa davant d'una persona i li diu «mentidera», «sectària», «divisora», «propagandista», gairebé..., què espera que facen la gent més alterada i que el voten a vostè, respecte a aquelles persones?

Doncs és un exercici de responsabilitat que porte moltes dies intentant fer, que he intentat traslladar també a alguns d'aquests dirigents personalment, perquè miren de mesurar les seues paraules, i la idea hauria de ser dividir entre la fiscalització i la crítica necessària, justa, per a fer mitjans de comunicació o qualsevol altra activitat pública i la desconsideració, la desqualificació, l'estigmatització i, fins i tot, la criminalització també. Aquesta és la diferència.

Si algun diputat d'alguna opció política d'aquest Parlament troba un periodista professional de TV3 que treballi en aquesta casa i que li dirigisca un insult –un periodista–, actuarem en conseqüència. I quan arribem als col·laboradors, després, que hi ha una pregunta respecte a això, també explicaré què diu el llibre d'estil i com ho plantegem nosaltres.

En canvi, jo sí que els puc dir que hi ha dirigents polítics que han insultat gravísimament en públic professionals de la casa i, damunt, els ho han agrait, com si fora un gran mèrit haver-ho dit d'aquella manera i amb aquell to.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les mesures que han de prendre els periodistes de la corporació a l'hora de cobrir actes en què sovint reben amenaces i agressions.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les mesures que han de prendre els periodistes de la corporació a l'hora de cobrir actes en què sovint reben amenaces i agressions

323-00038/12

I la formula el diputat Francesc de Dalmasas. Té la paraula.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies una altra vegada, senyor president. Senyor Sanchis, li voldríem preguntar sobre les condicions de seguretat i salvaguarda dels i les professionals de TV3 a l'hora de cobrir actes a l'exterior. Com deu recordar, el proppassat 28 d'agost, en una manifestació convocada per Ciutadans a la porta del parc de la Ciutadella, un grup de concentrats va agredir un càmera de Telemadrid, en confondre'l amb un professional de TV3. L'error, pel fanatisme dels agressors, no només no ens tranquil·litza, sinó que situa clarament els i les professionals de la corporació en el punt de mira dels manifestants d'ultradreta al si de manifestacions unionistes. De fet, ja han viscut insults i intents d'agressió en concentracions anteriors d'aquest signe, i hem vist també com en algunes ocasions aquestes o aquests professionals es veuen obligats a no identificar les seves eines de treball, els micròfons o les càmeres, amb la imatge corporativa de TV3, o també en alguns casos de Catalunya Ràdio, per evitar precisament ser increpats o agredits.

Quines mesures pren Televisió de Catalunya per garantir la seguretat dels i les professionals quan són a peu de carrer?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Senyor diputat, la qüestió és que no només és la direcció dels mitjans, el director de Catalunya Ràdio o el de TV3 o Televisió de Catalunya els que estem preocupats per aquesta situació, sinó que, el dia que el senyor Albert Rivera va vindre a les instal·lacions de TV3, el comitè d'empresa i el consell professional van tindre una reunió amb ell, on es van explicar en el mateix sentit.

Els treballadors d'aquella casa, els treballadors de les dues cases, se senten molt pressionats, en ocasions molt estressats, en ocasions en alt risc, per a cobrir segons quines manifestacions. I si algú diu: «Encara els passa poc», doncs enhorabona; però jo crec que tots els que estan aquí i que totes les persones que representen qualsevol sensibilitat política o social tenen com..., haurien de tindre com a prioritat que els professionals de la informació, que els periodistes puguin treballar amb tranquil·litat.

Quines mesures prenem? Com que sí que hi ha..., com que es va agredir un càmera de Telemadrid, precisament perquè es pensaven que era de TV3, i com que hem patit algunes agressions en diferents concentracions de diferents tipologies i diferents entitats convocants, i com que hi ha la preocupació dels professionals de la casa per treballar amb les mesures, amb la tranquil·litat amb què han de treballar els periodistes en general, hem desplegat una sèrie de mesures, efectivament.

Una unitat de coordinació constant, coordinada amb els serveis d'informació dels Mossos, per a valorar els riscos de cada concentració o de cada convocatòria. Retirar en algunes ocasions, quan se considera que hi ha un alt risc i perquè ens ho diuen també els Mossos, els elements d'identificació dels micròfons, la roba o les càmeres o els logotips dels vehicles, perquè no puguin ser agredits. Fer ús de vehicles, en ocasions, no identificats. Buscar espais segurs de treball, per exemple, quan hi ha una mòbil, en llocs elevats, en balcons o en finestres, on no puguin tampoc ser agredits els professionals que treballen en aquests espais mòbils. I, evidentment, treballem, com podem, dins dels quadres que tenim habitualment d'actuació en les cases, per mirar de forma preventiva la gestió de l'angoixa i de l'estrès que provoquen aquestes situacions.

Si considerem, com li hem fet arribar a algun partit polític, que alguna opció no garanteix la nostra integritat a l'hora de treballar, no és capaç de garantir-la, com té l'obligació –qualsevol convocant d'una concentració o manifestació té, ha de tindre l'obligació de garantir la seguretat dels periodistes que hi són–, podem decidir no anar-hi, i segurament els treballadors de la casa ens demanaran de no anar-hi. I si no

hi anem, evidentment, ho cobrirem. Potser llavors algú dirà: «És que no han cobert aquella notícia.» També és curiós, aquest bucle. Però, en tot cas, ho cobrirem com podrem, amb informació d'agències o amb altres fonts, o amb periodistes *freelance*, o com podrem.

Torne a mostrar –i acabe– la meua gran preocupació per segons quines desqualificacions, quins insults concrets –per exemple, «separatista radical»– que poden motivar després agressions al carrer. I, una vegada més, demane si hi ha algun representant d'alguna opció política que es consideri insultat per alguna paraula que haja fet jo en l'exercici del càrrec o algun periodista professional que treballa en aquests mitjans.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la substitució de Joaquim Maria Puyal en les transmissions dels partits de futbol i de Ricard Ustrell en el magazín *El suplement*

323-00039/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya, sobre la substitució de Joaquim Maria Puyal i Ricard Ustrell. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Fa poc que ha començat la programació de la nova temporada de Catalunya Ràdio, i un dels punts d'atenció de l'audiència, precisament, és aquest relleu que s'ha donat a professionals com Joaquim Maria Puyal i Ricard Ustrell. Amb la incorporació de Bernat Soler a *LaTdT*, «La transmissió», que ara dirigeix Ricard Torquemada, i la substitució d'Ustrell per Roger Escapa, quina valoració fa vostè, senyor Gordillo, de l'arrencada de la temporada d'aquests professionals en els seus programes? I, en el compromís per aconseguir el lideratge de Catalunya Ràdio, en quin termini situa els resultats que aquests professionals poden aconseguir en aquest objectiu?

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, precisament per les dues novetats que vostè em pregunta, poca pressió en termes d'audiència, de resultat immediat com a mínim, perquè les transmissions del futbol, a dia d'avui, no computen a l'EGM i, en el cas d'*El suplement*, el primer EGM de la nova etapa d'*El suplement*, amb Roger Escapa, competirà amb un EGM dopat, per dir-ho d'alguna manera, perquè coincidia amb una etapa en la que el realitzador d'*El suplement* d'aquella època feia un programa de televisió i va aconseguir un resultat realment excepcional. Per tant, entre la novetat de l'arrencada i el fet de que no tingui un programa a TV3, doncs li haurem de donar –i ell ho sap– tot el marge de confiança i de tranquil·litat perquè pugui treballar sense la pressió resultatista al Roger Escapa.

Però vostè em preguntava per la figura d'un gran de la comunicació, pel mestre Joaquim Maria Puyal. Precisament una de les primeres accions que em va tocar liderar quan vaig arribar a la direcció de Catalunya Ràdio va ser organitzar l'acte de celebració dels quaranta anys de transmissions en català, d'això ja fa dues temporades; quaranta anys de Puyal, entre Ràdio Barcelona i Catalunya Ràdio. Es dona la circumstància que aquest mes de juny el mestre Puyal complia cinquanta anys

de professió, i va ser ell mateix qui va prendre la decisió de penjar les botes, si em permeten la metàfora futbolística, i més fent-me vostè la pregunta. Professionals de la transcendència de Puyal s'han guanyat el dret a decidir ells quan pleguen. I com a director vull que quedi dit en seu parlamentària que ha estat un honor compartir una part de la seva dilatada trajectòria professional. Si als culés els agrada dir que el Barça és més que un club, m'atreviria a dir que Puyal ha fet més que una transmissió radiofònica de partits de futbol.

I, seguint una mica amb les metàfores futbolístiques, Catalunya Ràdio ha fet, com vostè apuntava en la seva pregunta, com els bons clubs de futbol: ha tirat de planter. La direcció corporativa d'esports ens va plantejar un projecte liderat per Ricard Torquemada i al qual s'ha afegit Bernat Soler, que es diu *LaTdT*, que és la garantia perquè es mantingui la fórmula exitosa creada pel mestre Puyal. Torquemada ha fet divuit temporades *LaTdP*, de Puyal, i la majoria de l'equip de l'actual TdT també té una trajectòria molt llarga al costat del mestre. Per tant, el sistema de joc el coneixen molt bé.

Dir també que, a part d'aquests dos relleus i en aquesta temporada en què la balança general és d'una arrencada molt positiva, hi ha dues novetats, dos programes nous, que em sembla que per un d'ells em pregunten després, que són *Crimis*, de Carles Porta, i *Un restaurant caníbal a Berlín*, de la Paula Molés.

El president

Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Sí. No, només deixar constància, com ja vam fer també en una sessió anterior, l'agraïment per tota la dedicació de Joaquim Maria Puyal en aquestes transmissions, i gràcies per les paraules del senyor Gordillo en aquest sentit.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Senyor president...

El president

Senyor Gordillo, digui'm.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Tinc dos segons?

El president

Els té.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Dir-li que, a Joaquim Maria Puyal, la corporació i el consell de govern li van expressar en el seu moment, i la direcció de Catalunya Ràdio també..., té les portes dels mitjans públics obertes, i que, com ell ha dit, la fi de *LaTdP* no és un adeu als mitjans, i, per tant estem oberts, i sap perfectament Puyal que Catalunya Ràdio i TV3 –parlo en nom del director, però segur que ho comparteix– és casa seva i que serem sensibles a si algun dia ens fa alguna proposta.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els mecanismes de garantia del compliment dels principis ètics i professionals per alguns col·laboradors de la corporació

322-00022/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació, sobre els mecanismes de garantia del compliment dels principis ètics i professionals per alguns col·laboradors de la corporació. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. Abans de tot vull fer una referència, perquè aquí s'ha parlat molt de les paraules d'Albert Rivera la setmana passada a TV3. El senyor Vicent Sanchis s'ha queixat amargament del que va dir Rivera i l'ha acusat, fins i tot, de fomentar la violència a la societat catalana. Jo el que li vull dir és que quan una televisió pública parla d'exiliats, dels polítics que han decidit marxar lliurement, han marxat a fora i han dit: «Mira...», i això que TV3 anomena «exiliats» són senzillament fugits de la justícia... De la mateixa manera que TV3 destaca que una manifestació convocada per una associació plenament democràtica, com Societat Civil Catalana, TV3 destaca, de forma casual, diu que està animada a participar per Falange Espanyola i per altres grups d'extrema dreta... Tot això és molt casual, i sembla que sempre passa amb els grups de..., en manifestacions de partits constitucionalistes. Resulta que quan ho fan els partits separatistes no destaquen que hi ha grups d'extrema dreta flamenca o grups d'extrema dreta d'altres països d'Europa, que crec que és prou important.

En tots aquests aspectes, parlar de presos polítics, etcètera, jo crec que és prou evident, de forma absolutament manifesta, que TV3 manipula, cada dia, sí, efectivament, TV3 manipula cada dia. Jo li dic una cosa, senyor Sanchis: com a portaveu del grup majoritari en aquest Parlament, jo em comprometo que el dia que TV3 deixi de dir mentides i de manipular sobre la realitat d'Espanya, del nostre país, de la nostra democràcia, nosaltres deixarem de dir la veritat sobre TV3; l'hi asseguro, l'hi ben asseguro.

Anant a la pregunta, senyora Llorach, parlant de la qüestió dels col·laboradors que tenen a TV3 –i també té molt a veure amb el que li acabo de dir al senyor Sanchis–, tenim col·laboradors de TV3 que anomenen un líder parlamentari com el senyor Iceta com a «bombolla ballarina»; es refereixen a la líder de l'oposició... Jo no crec..., no sé si en un parlament puc dir la barbaritat que li va dir a la senyora Inés Arrimadas el senyor Toni Albà; no sé si puc dir la quantitat de barbaritats que ha dit... (*veus de fons*) –disculpi, el temps no...–, hi ha un seguit de declaracions que ha fet el senyor Toni Albà, de forma clarament insultant, sobre líders polítics, que em semblen inadmissibles en una democràcia.

La meua pregunta és si pensen vostès prendre mesures envers aquests col·laboradors que són capaços d'atiar l'odi i la confrontació amb la resta de catalans, amb els catalans no separatistes, i sobretot amb la resta dels espanyols.

Gràcies.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. I, si m'ho permet, com una part de la pregunta ha sigut en resposta al que havia dit el director del mitjà, jo només dir que em remeto a les paraules que ha dit ell. TV3 ni menteix, ni manipula; TV3 reflecteix el que passa en aquesta societat. Vostè m'està demanant per un cas concret: Toni Albà. Toni Albà

és un col·laborador de la casa i el llibre d'estil s'aplica en l'àmbit periodístic, per als periodistes que treballen a la corporació, que actuen amb imparcialitat, neutralitat i respecte al pluralisme.

Entenem que el llibre d'estil l'han de complir els treballadors de la casa. I el senyor Toni Albà és un senyor que treballa per una empresa que es diu El Terrat i que fa col·laboracions a TV3. Per tant, el que digui ell en el seu Twitter, no és el que pensa TV3, ni el que pensen els treballadors de TV3. Per tant, jo intentaria que no barrejàssim una cosa amb l'altra: una cosa són els treballadors de la casa i el que expressen els treballadors de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais en el seu Twitter i una altra cosa són les opinions personals, que jo rebutjo, que poden ser bromes de mal gust amb les quals jo no hi estic d'acord –jo no estic d'acord amb que s'insulti a Twitter o que s'ofengui a ningú des de Twitter–, però això no ho ha dit TV3 ni la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

El president

Gràcies. Senyor Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Disculpi, senyora Llorach, estic convençut que vostè coneix perfectament el Llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, però el que li dic és que aquest llibre cita textualment que també els col·laboradors estan sotmesos a aquest llibre i no poden emetre missatges ofensius o despectius. Estan sotmesos a aquestes mateixes regles, en la mesura que és una televisió pública que paguem entre tots els catalans.

I l'hi dic, això ho diu el llibre d'estil. Però, fins i tot, més enllà del que digui el llibre d'estil, vostè creu que és normal, per a una societat democràtica, que es vol sana, que es vol de convivència, que es vol de respecte, que es vol de pluralisme, que col·laboradors d'aquesta casa diguin aquestes coses? Què li semblaria a vostè que una televisió pública d'altres àmbits, d'àmbit nacional, per exemple, permetés que col·laboradors seus diguessin a Twitter barbaritats com aquestes? Insults, vexacions, coses que són..., hi insisteixo, en democràcia crec que haurien d'estar absolutament fora del debat. No creu vostè que això seria el més desitjable?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

L'hi repeteixo: rebutjo totes les bromes de mal gust i que s'insulti o s'ofengui a través de Twitter, però el líder del seu partit polític, en seu de TV3, va dir que TV3 mentia i manipulava, i això no és veritat. Per tant..., no intenti passar a altres responsabilitats que no tenen. El senyor Toni Albà, en el seu Twitter personal ha fet les declaracions que ha fet, amb les quals jo no hi estic d'acord, però aquest senyor no treballa a TV3. Vostè no pot dir que aquest senyor està fent en el seu Twitter coses que TV3 no ha dit mai.

Per tant, li agrairia que ho separés, perquè és un col·laborador, igual que quan vostè col·laborava, deia el que volia, ell diu el que vol, però en el seu Twitter personal, fa el que vol. Jo, ja l'hi dic, estic totalment en contra que s'insulti des del Twitter i que s'ofengui a les xarxes socials però és ell qui ho fa. I no oblidem que és un *clown*, que és un humorista, ho fa en clau d'humor. (*Remor de veus.*)

Ho repeteixo, les obligacions del llibre d'estil són per als treballadors de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i l'àmbit d'aplicació del llibre en cada aspecte és diferent. Els treballadors de la casa són els treballadors de la casa i els col·laboradors tenen la seva opinió. Si no, no podrien opinar gent diferent dintre de la casa.

El president

Passem a la següent pregunta.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els professionals dels mitjans audiovisuals i els atacs que han rebut en els darrers temps

322-00028/12

Dirigida a la presidenta en funcions, sobre els professionals dels mitjans audiovisuals i els atacs que han rebut en els darrers temps, i la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Senyora Llorach, sobre el mateix tema n'hem parlat ja en unes quantes preguntes, sobre aquests atacs que han rebut els professionals de la casa, les seus, unitats mòbils, sobre l'ambient en general que s'ha generat de crispació. Ja ho ha explicat abans el director de TV3, les mesures –que era una part de les meves preguntes, no?– que pensen prendre per prevenir aquests riscos, en la part de seguretat, però també volia preguntar-li com a presidenta del consell: quines accions més polítiques han pres, de contacte amb els partits, per intentar evitar, garantir que en els actes que van a cobrir els professionals no hi hagi atacs contra els treballadors de l'empresa, i per garantir també i per intentar suavitzar, doncs, aquests discursos que atien un ambient que s'acaba girant contra els professionals?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, el director ja ha explicat abans tota una sèrie de mesures que, com vostè diu, estem prenent. Ja fa mesos que les estem aplicant, perquè els nostres treballadors puguin treballar amb seguretat. El que és trist és que en una societat democràtica com en la que vivim, alguns treballadors no puguin portar el logotip de la seva empresa, de TV3 i de Catalunya Ràdio, per exercir la seva feina.

I sí, hem començat accions. Sé que el director de televisió ha parlat amb la líder d'un grup polític, precisament, de cara a assenyalar que si als nostres professionals, en el lliure exercici de la seva feina, no se'ls garanteix la seguretat per donar cobertura a diferents manifestacions i actes públics, haurem de renunciar, amb tot el que això suposa, a l'assistència dels nostres professionals a aquests actes. I que això no deixar de ser altra cosa que..., minva dels drets, i les llibertats també, dels ciutadans d'estar informats pels nostres treballadors.

Per tant, en aquells casos en què no hi hagi la certesa i la seguretat que els nostres treballadors no tinguin intents d'agressió, doncs, haurem de buscar alternatives per donar cobertura a aquests actes. Ho repeteixo, això minva drets i la llibertat dels nostres treballadors i treballadores, i no ens agrada en absolut, evidentment.

El president

Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí; presidenta, li reclamo gestió política. Al consell de govern li pertoca gestió política, també als directors de TV3 i de Catalunya..., però, a vostès també els pertoca fer gestió política amb els partits. Entenc que s'ha d'advertir que la conseqüència pot ser que no es cobreixin actes, però no crec que sigui la millor manera d'intentar fer una gestió política perquè s'aturi aquesta hostilitat.

Mirin, fent-me meva –i fent del meu grup parlamentari i del meu espai polític– la reclamació que han fet els comitès d'empresa i els consells professionals, de reclamar que «no seguim alimentant, per part dels partits polítics i de les formacions polítiques aquest clima d'hostilitat contra els treballadors dels mitjans públics o privats.» Fent-me meves, especialment, unes paraules de «posar seny, no atiar més el foc de la crispació social, en general, i contra els mitjans i els seus treballadors, en particular.»

L'atac als informadors o a les informadores és un atac a un dret constitucional: el dret a la informació de la ciutadania –ho dic perquè ho tinguem tots presents. És aquí, en aquesta comissió, on cal plantejar les valoracions sobre la feina que es fa a la «corpo», i els ho diu, ho diu públicament –vull aprofitar aquesta pregunta, no tant segurament per una pregunta a la presidenta, sinó per fer una afirmació–algú que porta molt temps queixant-se de l'esbiaixada de les informacions, però també de la visió que es mostra en la programació de TV3 i de Catalunya Ràdio.

Com a dades, les mostres del baròmetre de la Generalitat, del darrer baròmetre, que diuen que un 80 per cent dels que es consideren..., o que han estat votants de partits independentistes veuen TV3; només un 15 per cent de les persones que són electors de Ciutadans, del PSC i PP. Per tant, els mitjans públics de Catalunya han deixat de ser els mitjans de tot Catalunya, i això és preocupant. I això és el que hauríem d'estar debatent, aquest és el fons de la qüestió. Traslladar això a atacs als professionals directament o generar ambient hostil cap a l'exercici de la seva feina és irresponsable i ens en desmarquem. Però també de la utilització per part d'uns o per part d'uns altres...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...d'aquesta polèmica de fons –acabo president– per tancar la qüestió de fons de veritat. És aquest Parlament i les majories parlamentàries d'aquest Parlament els que han de desbloquejar el canvi de la llei de la corporació per tornar a un pluralisme real la corporació, i per tornar...

El president

Senyora Ribas, se li ha acabat el temps.

Marta Ribas Frías

...la confiança de la ciutadania en global a TV3 i Catalunya Ràdio.
Gràcies.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, entenc que la seva segona part de reflexió la fa als seus companys diputats i diputades, perquè és en seu d'aquesta cambra que han de fer els canvis legals que vostès considerin oportuns.

Pel que fa a la qüestió de les agressions als nostres professionals i de la feina que hem de fer com a consell de govern, m'agafo a les paraules de responsabilitat i humilitat i tranquil·litat que hem de fer tots. I la reflexió que hem de fer conjuntament vostès, com a partits polítics, i nosaltres, com a consell de govern de la corporació, de cara que això no torni a passar més i que no hi hagi cap grup polític ni cap opció política o no que atiri l'odi, i que pugui això empitjorar la qualitat d'aquest dret fonamental que vostè deia, que és el dret a la informació que tenen tots els ciutadans i ciutadanes.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures adoptades davant les acusacions d'Albert Rivera en el programa *Els matins* de TV3 de mentir i manipular

322-00030/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre les mesures adoptades davant les acusacions d'Albert Rivera en el programa *Els Matins* i la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Bon dia a tothom. Bé, nosaltres hem fet un exercici de responsabilitat, contenció i eficiència per fer la pregunta a qui pertoca i com pertoca. Una mica en la mateixa línia que el company De Dalmases, suposo que perquè ens preocupa la imatge i el to que envien alguns líders polítics, gairebé com a consigna per als seus votants, animant –com deia el senyor Sanchis respecte al comentari de «separatista radical»–, com deia, a la irresponsabilitat dels qui representen.

El 7 de setembre passat, com deia, el programa *Els Matins*, a TV3, va fer una entrevista en directe a Albert Rivera, president de Ciutadans. I l'entrevista va durar quaranta-vuit minuts, que li va fer la periodista Lúdia Heredia, la directora del programa. L'entrevista va tenir un gran ressò i no cal que els l'expliqui, perquè tots sabem de quina entrevista es tracta a hores d'ara. Si no, tothom la pot veure a través del servei de TV3 a la carta, en qualsevol moment. Cap al final de l'entrevista, cap al minut quaranta, Albert Rivera va començar a fer diferents acusacions a TV3 i als seus professionals, entre les quals la de mentir i manipular.

Aprofito per dir que dubto molt, dubto moltíssim que la meitat dels catalans se sentin representats aquell dia per Albert Rivera, com deia la diputada Sierra, quan el seu grup parlamentari considera que el dret a decidir és un artefacte –dit amb paraules del senyor Martín Blanco–, perquè el dret a decidir em penso que té prou consens social com per menystenir-lo aquí en aquesta cambra. Ja li avanço que nosaltres considerem que aquestes acusacions no estan fonamentades, però no per això les trobem menys greus, sinó al contrari. TV3 és la televisió nacional de Catalunya i la seva credibilitat és bàsica perquè pugui fer bé el servei públic que té encomanat per aquest Parlament.

Els informes del CAC confirmen que ho està fent bé i cap institució reguladora o d'autoregulació, cap institució –cap– diu el contrari. Per això trobem greus les acusacions d'Albert Rivera, i també perquè venen del president del partit amb més diputats en aquesta cambra, com els agrada dir als seus companys, i del partit del president d'aquesta comissió. També per això són greus i irresponsables, perquè no més pretenen lesionar gratuïtament la credibilitat de la televisió pública, sense escrúpols de cap mena.

Li volíem preguntar si han adoptat alguna mesura, davant de les acusacions que hem comentat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, com vostè deia, el senyor Rivera va fer acusacions molt i molt greus contra els mitjans públics, contra la corporació catalana i sobretot, contra tots els professionals que hi treballen. I ho va fer en un moment en situació de tensió i escalada d'agressivitat contra els professionals de TV3 i Catalunya Ràdio. Feia pocs dies –i s'ha dit abans– que un càmera de Telemadrid havia estat agredit en un acte convocat precisament per la formació política d'Albert Rivera. I va ser agredit, precisament, pensant-se que era un treballador de TV3. Per tant, això és molt i molt greu.

És per això que el mateix dia –ho ha explicat abans el director– el mateix consell professional i el comitè d'empresa, a la sortida de l'entrevista amb Lídia Heredia, del senyor Rivera, van estar parlant amb ell, precisament d'aquest tema. De tot el que suposa que s'atiï l'odi cap a un mitjà de comunicació públic que el que fa és un servei públic que té encomanat per aquest Parlament de Catalunya, precisament.

Per tant, nosaltres ens vàrem sumar a les declaracions que van fer el comitè d'empresa i el consell professional. I, per tant, com a corporació i com a direcció d'aquella casa, exigim el mateix que exigeixen als nostres treballadors: responsabilitat. Responsabilitat també als grups polítics de no atiar l'odi, perquè això és bàsic; rigor, rigor en la crítica, perquè la crítica és justa, s'ha de criticar la feina dels mitjans de comunicació públics, evidentment. Fem coses millor i coses pitjor. I, per tant, cal aquesta crítica constructiva per millorar allò que fem, i, sobretot, respecte; respecte... –ja ho vaig dir jo en el meu tuit el mateix dia que passava–, respecte als professionals que des de fa trenta-cinc anys treballen en aquesta casa i, per tant, compleixen les missions de servei públic que tenim encomanades per aquest Parlament.

Per tant, respecte màxim i demanar, si us plau, que els nostres treballadors puguin treballar sense amenaces ni coaccions. Per tant, aquesta és la línia de treball que portem, de reflexió i de diàleg, diàleg que molts volem i posem sobre la taula, però a l'altra banda a vegades no trobes ningú.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament i la difusió de la informació relativa a la Diada de l'Onze de Setembre de 2018

323-00034/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament i la difusió de la informació relativa a la Diada de l'Onze de setembre. I la formula el diputat Martín Barra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, señor presidente. Antes quería decir..., estoy aquí leyendo la página web de la *corporació*, señora Llorach, de la *corporació*; estoy leyendo el libro de estilo, de disposiciones preliminares, punto *b*, aplicación *àmbit*: «Aquest llibre d'estil vincula els directius, treballadors i col·laboradors fixos o eventuals de tots els mitjans de la corporació, sigui quina sigui la seva relació contractual amb les empreses del grup.» Imagino que vostè ha mentit; simplement, després no s'assabenta del llibre d'estil de la corporació que presideix eventualment.

Senyor Sanchis, bon dia –y ahora hay que encontrar otro palabro. Le confieso una cosa primero: me gustaría quién fue el primero que les llamó a ustedes «*telepro-cés*», para darle una calurosa felicitación por su innegable clarividencia. Porque, si

había alguna duda, su posicionamiento servil con el independentismo, tras su sumisión a la ANC durante la reciente manifestación de la Diada, las han disipado todas.

El día 9 de septiembre en la cuenta Twitter de TV3 se podía leer: «Dilluns i dimarts segueix la programació especial dedicada a l'11-S. Viu la Diada Nacional de Catalunya amb TV3.» Mentira. La señora Núria Llorach fue mucho más aguda, mucho mejor; su mensaje decía... –mejor, de verdad, en el sentido literal del término–: «A partir d'aquest vespre, podeu seguir els actes oficials de la Diada Nacional de Catalunya a través dels mitjans públics de la corporació.» *A través de*, sí; *amb*, no. A través de y gracias a TV3, la manifestación de la Diada se siguió *amb* la ANC.

TV3, una televisión pública, que pagamos entre todos, al utilizar la señal producida por la ANC durante la manifestación, hizo de televisión privada de una parte de la población de la sociedad catalana que ni siquiera es mayoritaria. ¿Por qué rindieron esa pleitesía a la ANC y cuánto nos ha costado a todos los catalanes comprar esa señal?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula. (*La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals demana per parlar.*) Té la paraula el senyor Sanchis, si li vol...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Com que s'ha referit a mi...

El president

...si li vol oferir una part del seu temps, però la paraula...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

M'ha dit «mentidera» i m'agradaria contestar.

El president

Té altres preguntes en les quals podrà contestar, si vol. Però ara té la paraula el senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Aquest el problema, que tindrem dos minuts i haurem d'anar molt ràpid. I ho lamenta, perquè m'agradaria contestar-li molt clarament això que m'ha dit, perquè evidentment el senyal no és de l'Assemblea Nacional Catalana. Però bé, contestaré... (*Veus de fons.*) Evidentment, el senyal no era de l'Assemblea Nacional Catalana. Però continuem ràpidament; ràpidament, perquè són moltes intervencions que cal contestar.

El senyor Martín Blanco ha dit abans, si no m'equivoque, que «deixen vostès de mentir i deixarem de dir-los mentirosos», més o menys, eh? Deia: «Quan vostès fan el que jo crec que han de fer, deixaré d'insultar-los.» Jo crec que quan algú diu «aparell d'agitació i propaganda» insulta, ja que estem aquí en l'àmbit de la semàntica, perquè segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, «mentir» és «ofendre algú amb actes o paraules ultratjosos». I jo crec que dir a Televisió de Catalunya que és un aparell d'agitació i propaganda és mentir. I, per tant, vostè deixarà d'insultar-me quan jo deixi de mentir, segons el que vostè diu; és aquest, el joc. I això em recorda una portada, si se'n recorda vostè, ja que parlem d'humor, d'*Hermano Lobo*, un acudit de Gila, que hi havia un senyor pegant-li punyalades a un altre, passava un altre i li deia: «No li pegue tantes punyalades», i ell deia: «Quan deixi de dir-me assassí.» Clar, escolten, deixen d'ofendre d'una manera tan clara al principi, i després, d'una manera més tranquil·la i raonable, entrarem en els continguts.

Segona. Senyor diputat, vostè és qui no s'ha llegit el llibre d'estil, i em sap molt greu, perquè el llibre d'estil, efectivament, té un àmbit d'aplicació, un pròleg que

diu, com vostè diu: «Aquest llibre vincula els directius, treballadors i col·laboradors fixos o eventuais de tots els mitjans de la corporació», d'acord. Això és el preàmbul; però després l'articulat, es dirigeix a col·lectius concrets. Per exemple, hi ha gent que pot fer unes coses i hi ha gent que no en pot fer unes altres. Si resulta que no es pot opinar, el senyor Jordi Cañas no podria ser contertulià de TV3, perquè no deixa d'opinar concretament. I concretament l'article 2.1.1.2.5, que parla d'expressions públiques dels *professionals* de la corporació, només es referix als professionals; no pot referir-se ni a col·laboradors ni a contertulians, perquè si ho feren deixarien de vindre, perquè no podrien parlar per Twitter, ni podrien fer columnes, ni podrien fer articles d'opinió, ni podrien fer res.

Per tant, és vostè, perdone, qui no ha llegit bé el llibre d'estil. Quan diu «expressions públiques» diu, en primer lloc, «els professionals de la corporació no podem fer això», i en segon lloc, «els nostres professionals...», i, evidentment, el primer és genèric, i el segon, concreta. És vostè qui l'ha de llegir millor, aquest llibre d'estil.

Segona –i acabe. Vostè parla de la manifestació i diu que fem servir un senyal. El nostre senyal també el fan servir tota una sèrie d'agències internacionals i de mitjans internacionals que deuen pensar que no som tan terribles. I, efectivament, si hi ha un mitjà que està emetent en aquell moment i que té uns recursos que nosaltres no tenim, tant se val que siga l'Agència Catalana de Notícies, que siga Efe o que siga qualsevol agència que ens arribe, com els mateixos convocants d'una manifestació quan tenen vistes aèries que nosaltres no podem obtenir: les utilitzem, i després ho expliquem, i no passa res.

Quant va costar això a cada català? No ho sé. Si el preocupa el que li va costar a vostè, miraré el cost del programa, ho dividiré per set milions i mig i li ho diré. I si vol el convidat a una cervesa per pagar-li el disgust.

El president

Gràcies, senyor...

El director de Televisió de Catalunya

Segurament serà aquesta quantitat. *(El director de Televisió de Catalunya riu.)*

El president

Gràcies, senyor Sanchis. Senyor Barra, té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Pues nada, nada, o sea que resulta que..., bien, por supuesto, era el preámbulo, y lo he dicho. Lo he dicho, he dicho que era el preámbulo... *(Veus de fons.)* Ya está. Perdón, perdón... Ya lo he dicho, que era el preámbulo.

Y segundo: ¿sí no era la señal de la ANC, por qué lo pusieron ustedes en pantalla? Usted me ha dicho que aquella señal, usted ha dicho ahora que aquella señal no era la de la ANC, y ha dicho que coge las señales que consideran oportunas. Pero primero ha dicho que no era la de la ANC.

Por cierto, hay una cosa que se me había olvidado de decir antes: en manifestaciones separatistas ha habido agresiones a periodistas de cadenas nacionales que también quitan la señal de sus micrófonos, también quitan el logo. A ver cuando nos enteramos todos, las condenamos todas.

El president

Senyor Barra, se li ha acabat el temps.

Martín Eusebio Barra López

Pues entonces ya no digo el resto.

Gracias, señor presidente.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, miri de no confondre ACN amb ANC... *(Rialles.)*

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

No, no, no..., per si de cas...

El president

Senyor Sanchis, no té la paraula, perquè no té temps.

El director de Televisió de Catalunya

Ah!, perdó... (*Remor de veus.*)

El president

Si us plau...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la nova programació de TV3

323-00041/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la nova programació de TV3. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. (*Persisteix la remor de veus.*) Si us plau, demano silenci a la sala, si us plau.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Senyor Sanchis, vostè mateix, mesos enrere, de fet a l'inici d'aquesta legislatura –aquí, aquí–, feia vaticinis desastrosos sobre com tindriem la programació de Televisió de Catalunya en global a l'estiu, i especialment aquests darrers mesos de l'any, per manca de pressupost. Especialment havia d'afectar produccions externes, ficció, apostes per aquesta programació actual i, evidentment, també per als propers mesos de la..., per a l'inici de l'any que ve. S'ha recuperat, mantenen bona part de la programació que ja existia, fins i tot hi ha programes nous gràcies a l'aportació extra de 20,4 milions, si no ho recordo malament, per part del Govern per fer front al forat que deixava l'increment de l'IVA. Ens en felicitem; nosaltres ho reclamàvem, que hi hagués aquesta aportació extra per part del Govern d'una forma o de l'altra, i ens felicitem que això hagi pogut revertir, doncs, aquesta part d'aquests vaticinis desastrosos.

Però, com vostès mateixos han reconegut, això arregla el *prime time* de TV3. Jo vull fer incidència en els deures que tenim pendents: què passa amb el canal 33?, què passa amb el Super3?, què passa amb aquells espais, no només com a canals, sinó com a programes i com a concepte i com a productes, que són els que, al nostre parer, defineixen més la funció d'un mitjà de comunicació públic?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Compartim la preocupació. Quan hi ha uns ingressos i quan hi ha un pressupost i quan hi ha uns recursos, és més normal que prioritzes, i la prioritat, en el cas de Televisió de Catalunya, en un moment complicat..., enguany nosaltres farem la mateixa televisió que prevèiem amb 20 milions menys que l'any passat, perquè no hi havia només la qüestió pendent de l'IVA, sinó que hi havia altres conceptes que implicaven menys inversió en la televisió; doncs quan passa això has de prioritzar, i no n'estem massa satisfets.

Hem de prioritzar de vegades en no fer inversions tecnològiques; hem de prioritzar convertint el canal 33 en un canal de reemissions, quan no és aquest el seu sentit; hem de prioritzar renunciant a drets esportius; hem de prioritzar fent una cosa que a

mi particularment com a director me sap més greu, i crec que hi ha molta gent a la televisió que ho comparteix, que és afeblir la força que puga tindre el Super3, que és un canal que té una gran incidència i un gran seguiment, l'ha tingut sempre, entre la gent més petita que veu televisió.

Què podem fer? Filigranes, les que puguem; perquè al final nosaltres no determinem el nostre pressupost. Amb més diners moltes coses s'arreglarien. Podríem entrar en un altre debat llavors. Però el que hem fins ara, per exemple, és que de cara a l'any que ve estem disposats, en el cas del Super3, a renunciar a una part del pressupost de TV3, fins i tot d'aquestes hores de màxima audiència, d'aquest *prime time*, per dedicar-lo al Super3, que està en una situació molt dura. I només li explicaré una dada, que jo crec que és molt important: tots els canals de televisió infantils i juvenils junts, aquest agost, han tingut el 50 per cent menys d'audiència per televisió lineal que l'any passat; per televisió convencional, vull dir. I això vol dir que estan canviant els àmbits de consum, moltíssim, que tots ho sabem, però que no hi arribem, perquè implica distribuir el personal, tindre més ingressos, reaccionar d'una manera...

Clar, estem preocupats i estem prenent decisions que podrien afectar la qualitat de TV3, del primer canal, per dir-ho així, en detriment de TV3, per permetre que altres de les preocupacions que vostè ha manifestat es puguen anar omplint de la manera..., com puguem.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí, només un detall més. Saben que en aquests, no?, dilema, aposta sempre constant per qualitat-audiència nosaltres sempre reclamem el màxim possible la quadratura del cercle, però que, evidentment, quan no és possible la quadratura del cercle, en el cas dels mitjans de comunicació públics creiem que cal reforçar allò que és més propi del mitjà de comunicació públic i que, evidentment, no faran els privats, perquè no són apostes *a priori* d'audiència massiva.

Per tant, els reclamem que sí, que plantegin canvis en la redistribució del pressupost. Perquè, a més, a mitjà termini, la conseqüència acaba sent també per al *prime time* de TV3, perquè perdem audiències si no apostem per aquests altres espais. I també, permetin-me, elements que no comporten pressupost respecte de, també, el *prime time* de TV3, garantir..., sé que això és difícil fer-ho si no fem el canvi de les lleis aquí en el Parlament, però garantir més el pluralisme en les visions, en els programes, en els programes polítics, en les tertúlies de *prime time* de TV3 que hi haurà durant aquesta temporada. Perquè, home, sincerament, a mi em va «frapar» l'anècdota que en la presentació de la temporada, doncs, els presentadors del nou *late show* que hi haurà aviat en el *prime time* diguessin que..., bé, es venien com l'únic programa de TV3 on no hi haurà la Rahola. (*La diputada riu.*) Potser que fem una reflexió, tots plegats, i que hi ha coses que no costen diners, de fet potser fins i tot n'estalvien, si ho plantegen una miqueta diferent...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...per fer-ho més plural.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Malgrat tot, hi ha l'humor, eh?, malgrat tot, de dir: «No, és que...» Malgrat tot, hi ha l'humor, i fins i tot de vegades hi ha l'humor negre, eh? I un humorista és un humorista, i un humorista estableix el seu sentit de

l'humor en base, normalment, a l'exageració i la caricaturització de la realitat, clar. I, per tant, no ens posem en aquest sentit tan estrictes, perquè acabarem afiliant-nos a l'exèrcit de salvació nacional i deixarem que la gent pugui riure una estona. Soc el primer que m'agrada riure de mi mateix, i ja m'agrada que algú també es riga de la senyora Rahola –no en caldria una altra– o del senyor Cañas; absolutament d'acord.

I aquestes indicacions les tindrem en compte. I, per tant, més enllà de la comissió, si vostè vol fer un seguiment en aquest sentit i personalitzar-lo i anar-lo comentant, ja tenim un portal de la transparència, se sap tot...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

I el podem fer perfectament.

Gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el programa *Crims*

323-00040/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el programa *Crims*. I la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, senyor president. Més que una pregunta estricta sobre el programa *Crims*, senyor Gordillo... –que recomanaria als membres de la comissió que no l'han escoltat, que ho fessin, perquè és molt interessant, amb un gran equip de qui el dirigeix, de Carles Porta, de Lúcia Orriols, la gran veu de Dolors Martínez i el Sergi Cutillas; és un programa que recupera tècniques de radionovella, aplicades a una sèrie de no-ficció, és interessantíssim i molt bonic d'escoltar–, doncs, més que una pregunta sobre aquest programa, jo, de fet, li volia fer una pregunta sobre l'aposta digital que fa Catalunya Ràdio, sobretot l'emissora principal, si m'ho deixa dir així, eh?, que no és la fórmula correcta, segurament, eh?, a l'entorn d'aquesta aposta digital i de baixada a podcast, i tot aquest tema, Spotify, etcètera. Perquè l'antecedent del programa *Crims* és la secció que l'any passat va tenir a l'*Estat de Gràcia*, que va tenir un augment significatiu, doncs, de connexions en xarxa i de baixades.

Jo volia fer-li una pregunta a l'entorn de l'aposta digital, justament, tenint en compte que hi ha hagut un augment significatiu d'usuaris a internet aquest agost, també a TV3, cosa de la qual ens felicitem. I que ens expliqui una mica quines altres apostes a l'entorn digital tindrem o podríem tenir en línia nous formats, també, i sobretot, també, a recuperar i obtenir nous públics.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs celebri la pregunta, senyor diputat, perquè, a part d'agressions i de crítiques i d'estar tots només pendents de determinats debats, jo crec que una de les obligacions de la ràdio pública és ser innovadors i ser creatius i fer apostes noves, no?

Jo crec que vostè ho ha sintetitzat, no? Aquí hem fet casar un tipus de format, un tipus de contingut i un canal de distribució amb el podcast de torn, per exemple, que ha demostrat el seu èxit, no?

Nosaltres vam renovar la web de Catalunya Ràdio; vam permetre que la web permetés d'una manera fàcil la descàrrega de tots els àudios de l'emissora, obrint una mica i tenint una visió de servei públic àmplia; vam renovar l'aplicació mòbil. Això ha anat acompanyat d'un creixement de tràfic i d'usuaris a internet.

Vostè deia que, per exemple, acaba de sortir aquesta setmana les dades de comScore, on Catalunya Ràdio, tot i competir amb les mateixes dades de l'agost de l'any passat, que va ser un agost excepcional pels fets tràgics que tots recordem, doncs, malgrat competir amb aquell agost excepcional, Catalunya Ràdio, amb un agost bastant normal i tranquil, afortunadament, ha incrementat el tràfic.

Per tant, tot aquest augment que puntualment es produeix per raó d'actualitat, estem aconseguint fidelitzar una part dels usuaris, tant quan hi ha una punta informativa com, gràcies a aquests formats i aquests continguts nous, innovadors, que pretenen captar un públic nou i jove. I, per tant, aquesta consolidació del creixement digital de Catalunya Ràdio ens fa confiar que la línia que hem emprès és la que toca, no? No només ens obsessiona l'EGM i el lideratge de les audiències convencionals, sinó que estem molt compromesos amb el lideratge digital.

I l'aposta que va fer Carles Porta amb 130.000 reproduccions, en poques setmanes, de *Tor*, i aquest èxit, va fer que un contingut estrictament digital fes el salt a la graella de l'estiu, on teníem un pressupost irrisori, i, per tant, *no hay mal que por bien no venga*, diguéssim. Però és que, a més a més, gràcies a l'èxit de *Tor* en digital i a la graella d'estiu –i amb això acabo–, hem fet una continuïtat amb la temàtica dels crims de no-ficció amb aquest programa que esperem, i, com a mínim, jo, per la trajectòria i pel fet que Carles Porta és un periodista de raça, crec que ho pot aconseguir. Estem esperançats en que, fins i tot, serveixi per resoldre algun crim encara no resolt.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la distribució de podcasts a través de la plataforma Spotify

323-00045/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre la distribució de podcasts a través de la plataforma Spotify, i la formula el diputat Ruben Wagensberg, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Sí. Bon dia, senyor Gordillo. Aquesta temporada Catalunya Ràdio ha començat a distribuir els seus podcasts a través de la plataforma Spotify, sent una de les primeres ràdios, per cert, de l'Estat espanyol a fer-ho.

Fins ara, com ja és sabut, sí que s'havien distribuït en altres plataformes, com pot ser iTunes, com pot ser l'iVoox, i ara s'ha incorporat Spotify, que, per la seva pròpia idiosincràsia, ja incorporava les llistes musicals de molts programes de la corporació.

Hi haurà continguts dels programes més seguits de Catalunya Ràdio: *El matí de Catalunya Ràdio*, *El suplement*, *l'APM*, la *TdT*, però també hi haurà diferents programes musicals i culturals, com *Delicatessen*, *El celobert*, *Ciutat Maragda* i *Cinema*. I a la sèrie no-ficció: *Tor*, *tretze cases i tres morts*, que tant d'èxit ha tingut en la seva estrena i un llarg etcètera que també inclou els programes de la graella digital de l'emissora.

Quines expectatives tenen amb aquesta nova distribució a través de l'Spotify? Per què s'ha escollit aquesta plataforma? Quina és l'aposta que vol fer Catalunya Ràdio amb els seus continguts amb aquesta o amb altres plataformes de distribució? I quines altres novetats en l'àmbit digital s'estan preparant a Catalunya Ràdio, després del nou rècord d'audiència, proper al mig milió d'usuaris únics que s'ha aconseguit aquest estiu?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs, senyor diputat, vostè ho deia, nosaltres hem de ser una referència. I, històricament, Catalunya Ràdio ho havia estat i en aquesta etapa ho segueix sent, amb una dificultat afegida, que és que, no només podem i hem d'innovar i hem de ser líders i punters, capdavanters, amb els canals tradicionals i convencionals, sinó que la ràdio pública ha de ser allà on els ciutadans d'aquest país consumeixen els continguts d'informació, d'entreteniment, musicals, culturals, etcètera. I això, avui en dia, en l'entorn digital, vol dir ser present, com vostè deia, a iVoox, a iTunes i a Spotify.

Som la primera emissora de l'estat amb podcast a Spotify. Creiem que el creixement en aquesta plataforma pot ser rellevant i que, a més a més, ens permet apropar-nos a un públic més jove i a un públic que, molts cops, té una certa reticència a anar a una web d'un mitjà tradicional, i més un mitjà públic, a una aplicació mòbil d'un mitjà tradicional, i a més públic; i, en canvi, navega i es mou i es relaciona amb un entorn com aquest d'Spotify, on jo crec que hi hem de ser.

Del que es tracta és de trobar el punt d'equilibri, de tal manera que els nostres continguts siguin allà on la majoria d'usuaris naveguen i circulen i consumeixen; però, en cap cas, canibalitzant ni penalitzant els nostres propis canals, perquè és allà on, per altra banda, ens fan la foto de l'audiència, com la que acabem de comentar de comScore, que fa mesos que estem en constant creixement.

I aquest punt d'equilibri, doncs, fa que posem un determinat tipus de contingut, no tot, hi ha una trentena de programes, alguns dels quals vostè ha citat, que estan a Spotify. I aquí sí que no només hem posat contingut de l'emissora generalista, sinó de totes les emissores.

I les primeres dades que tenim, perquè la gràcia d'això és que, a més a més, tenim mètriques, doncs, indiquen que els consums o els continguts més consumits en aquesta plataforma són, bàsicament, d'iCat, eh? I, per tant, també, destacar el valor estratègic del retorn d'iCat a l'FM i del contingut cultural.

El Celobert, El matí de Catalunya Ràdio, iCatTapes, 5songs, Pista de fusta, Delicatessen, la secció d'humor d'El matí de Catalunya Ràdio de l'APM, i el Tot costa, de Jordi Costa i Sònia Gelmà, són els continguts més consumits d'Spotify.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment del llibre d'estil de la Corporació

322-00023/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre el compliment del llibre d'estil de la Corporació, i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí. Moltes gràcies, senyor president. Fa uns dies, la meua companya feia un article on s'explicava un cas d'una televisió que nosaltres aquí, habitualment, de fora, eh?, que aquí, habitualment, posem de referència, en el qual es posava el cas de la Roseanne Barr, no?, que va fer un tuit ofensiu sobre els assessors d'Obama.

La direcció de la cadena, amb llibre d'estil o sense, va suprimir el programa. No va donar un toc d'atenció a la Roseanne Barr, que immediatament va buidar el seu tuit, sinó que va suprimir el programa.

Ningú va dir: «Bé, és que la Roseanne és un *clown*». Ningú va justificar comparar l'equip d'assessors d'Obama amb *El planeta de los simios*. Ningú ho va justificar. Es va suprimir el programa, que encara no s'havia ni estrenat.

El llibre d'estil de la «corpo» afecta a tothom, ja s'ha dit: a col·laboradors i a tothom, i afecta també els principis generals de la corporació. A tothom. El principi de missió, la missió de servei públic, els principis de missió institucional, també els afecta. A tothom.

I jo també estic d'acord amb el que deia fa un moment el senyor Sanchis. Crec que la televisió pública té un punt, una necessitat de mirar de deixar d'atiar l'odi, de posar seny i de rebaixar aquesta escalada de violència que tenim en aquest moment.

Per tant, que algun col·laborador de TV3 digui: «Mala puta» al seu tuit, a qualsevol diputada d'aquest Parlament, sigui presidenta del Parlament, membre del Govern, diputada, que sigui el que sigui, jo no ho justificaré mai, senyora Llorach, mai, de cap de les maneres. Vostè ho ha fet. Jo mai ho justificaré. O que tingui actituds homòfobes a d'altres membres d'aquest Parlament. No es pot justificar. Amb el llibre d'estil a la mà. I si no és amb el llibre d'estil, amb la seva responsabilitat com a presidenta. No es pot justificar de cap de les maneres.

Sap per què? Perquè això fa molt mal a molta gent, i, entre d'altres, als mateixos treballadors de TV3. Que molts no comparteixen en absolut...

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

Acabo, senyor president.

El president

Se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

No comparteixen, en absolut, tot això que ha passat. Senyora presidenta, com veu tot això?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Part de les reflexions que vostè fa les podria compartir, però no sé si el que m'està demanant és que deixem d'emetre el *Polònia*, perquè el Toni Albà és un actor del programa *Polònia*. Per tant, no sé si és que el que m'està demanant és això.

Jo ja ho he dit que rebutjo les bromes de mal gust i que s'insulti i que s'ofengui a les xarxes socials. El que jo he intentat separar, abans, era que una cosa és que ho digui un treballador de la casa, que llavors, automàticament, els dos directors dels mitjans, com ho tenen escrit en el llibre d'estil, que són els responsables del seu compliment, automàticament, tant l'un com l'altre, actuarien. Perquè ells són els dos responsables del compliment d'aquest llibre d'estil.

Una cosa és això i una altra el que pugui expressar una persona que és un actor, que no és un treballador de la corporació. No justifico el que ell ha dit, senyor diputat, no ho justifico. *(Veus de fons.)* Bàsicament, perquè no ho comparteixo. *(Veus de fons.)*

Doncs si vostè el que està demanant és que deixem d'emetre el *Polònia*, l'actor Toni Albà és un actor del *Polònia*. *(Veus de fons.)*

Doncs, ho repeteixo, més enllà dels límits del bon gust i del mal gust, i que no s'ha d'insultar a les xarxes socials, hi ha un terme de llibertat d'expressió que té uns límits, i aquests límits és el que hem de discutir entre tots i posar-hi límits entre tots.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre l'aplicació del llibre d'estil a la cobertura informativa

322-00031/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre l'aplicació del llibre d'estil a la cobertura informativa, i la formula la diputada Andrea Levy, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular.

Andrea Levy Soler

Moltes gràcies. Bon dia. Senyora Llorach, li formulo una pregunta i li prometo que no va en broma ni jo soc cap *clown*. Em podria situar geogràficament, obro cometes, «l'Espanya profunda»?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Disculpi, però no sé de què em parla.

El president

Senyora Levy, té la paraula.

Andrea Levy Soler

Vaya, eso será aún más grave de lo que pensaba. Quiere decir que usted ni mira TV3 tampoco.

Yo sí que la miro y, fíjese, esto fue un rótulo que apareció en TV3 para decir, para señalar Andalucía, concretamente, en una noticia en la que hacía referencia a un acto o a un congreso del Partido Popular. En TV3 calificaron «Andalucía» de «España profunda».

Querría saber si esto forma parte del libro de estilo de TV3, un libro de estilo que ustedes deben tener en el cajón, porque hay un verdadero libro de estilo que es el que supongo ha escrito o les debe inspirar Gabriel Rufián. Y no lo digo porque sí, lo digo porque en el día de ayer o hace dos días, el señor Gabriel Rufián tuvo una comparecencia en el Congreso de los Diputados, hizo una serie de frases, de alusiones, y por la tarde, en TV3, rotularon y adecuaron el plató de televisión inspirado en las palabras de Gabriel Rufián.

Mire, ya nos conocemos, nos conocemos de esta y de la anterior legislatura. Hemos venido muchas veces a decirle que ustedes no representan a una parte de catalanes. Y fíjese si es verdad que cuando les preguntan los diputados independentistas no les preguntan por TV3, no les preguntan por la pluralidad, no les preguntan por los tertulianos y por los colaboradores externos; les preguntan por las manifestacio-

nes de los grupos de la oposición o por el señor Albert Rivera. No es casualidad –no es casualidad.

Tenemos un problema con TV3, lo tienen de verdad. Y si estos colaboradores externos como Pilar Rahola, como Empar Moliner, como Laura Rosel –que le sonrío a etarras y cuando se critica a diputados o a miembros del Partido Popular ni se opone ni hace ningún tipo de consideración–, yo creo que, a lo mejor, como son una televisión pública, deberían prescindir de ellos. Sí, se debería prescindir de todos aquellos que no contribuyen a la convivencia pacífica en Cataluña, porque ustedes tienen esa responsabilidad. Son un medio público que pagamos todos los catalanes y, por tanto, en TV3 no tenemos porqué sentirnos ofendidos con términos como «España profunda» para dirigirse a Andalucía, porque también hay muchos andaluces de procedencia, de familias andaluzas, que tienen que ver TV3 y no tienen porqué sentirse ofendidos por esa terminología de su libro de estilo que usted parece ser que no conoce.

Plantéese, plantéese por qué ninguno de los diputados independentistas se queja de la pluralidad, ni se queja de los tertulianos ni de los periodistas que aparecen en TV3. Pregúntese por qué cada vez que venimos aquí los diputados no independentistas les decimos que esta gente nos ofende profundamente, y ustedes no hacen nada para que nos sintamos representados en TV3.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyora diputada. Suposo que el que vostè volia és que això quedés escrit en el diari de sessions, perquè fa escassament uns dies li vaig respondre per escrit aquest tema i li vaig dir exactament que «Espanya profunda» no és una denominació vàlida per referir-se a cap territori per la seva falta de concreció geogràfica. Per aquest motiu, no és utilitzada pels professionals de la corporació.

La seva aparició en pantalla, a través d'un dels sistemes de retolació gràfica –i per error–, va ser momentània i va ser esmenada immediatament, ja que no es va considerar una expressió adient per referir-se amb adequació i propietat a cap indret.

Per tant, això ja l'hi havia contestat per escrit i m'estranya que em repeteixi la pregunta. Del que sí que me'n congratulo..., perquè sé que en seu parlamentària va dir que ja vostè no mirava TV3 i té temps de mirar-la més que jo, perquè m'està parlant de coses que jo desconeixia, com un exemple que m'ha posat d'ahir, del *Telenotícies*, que jo no vaig tenir temps de veure.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació financera de la corporació

322-00024/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la situació financera de la corporació i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Li demano disculpes, president, perquè encara estic una mica en estat de xoc amb allò de «bromes de mal gust», amb dir que el que diuen alguns són bromes de

mal gust, perquè potser això sí que provoca tensions, i aquestes manifestacions de vegades sí que provoquen que després hi hagi gent que estigui indignada. Quan veig a la presidenta de la ràdio i televisió pública que no es planta davant aquestes afirmacions i diu que ni parlar-ne –que ni parlar-ne.

Jo no he dit que es suspengui el *Polònia*, jo no he dit això. Jo he dit que uns suspenen el programa i d'altres diuen que són bromes de mal gust. Hi ha una diferència, hi ha una camí pel mig, molt camí pel mig.

I, senyora Llorach, del tema de les dones –del qual vostè té una trajectòria llarguíssima i no se li pot dir absolutament res–, jo crec que en aquest tema vostè hauria de plantar-se i als col·laboradors dir-los que ni parlar-ne, d'aquestes bromes en els seus tuits; ni parlar-ne. I li hauria de dir vostè tranquil·lament, és la presidenta –és la presidenta; tranquil·lament, li podria dir.

Perdó, torno a l'ordre. Com tenim els números, presidenta?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

No reiteraré, senyor diputat, la resposta que li he donat abans, perquè li he dit que realment critico que s'insulti i que jo no estic d'acord ni amb els insults a les xarxes socials. Per tant, jo ja he criticat que això no s'ha de fer, crec que no s'ha de fer i que no ho ha de fer ningú, i atiar l'odi encara menys. Per tant, estic d'acord amb vostè amb la reflexió que des de Twitter no s'ha d'insultar absolutament a ningú.

Dit això, situació financera de la «corpo». Bé, vostès saben que al desembre vam aprovar un pla de contenció de gairebé 40 milions i que l'hem pogut revertir, en part, perquè al mes de juliol d'aquest any –n'han parlat abans– vam rebre una aportació extraordinària del Govern de la Generalitat per fer front a una despesa sobrevinguda que no es tenia controlada, que era el pagament de l'IVA, donat l'enèsim canvi –aquesta vegada no d'interpretació, sinó de llei– que es feia amb referència a l'IVA.

Per tant, aquests 20,4 milions d'aportació extraordinària han vingut a cobrir la despesa de l'IVA. Tot i així, degut a la caiguda d'ingressos publicitaris que, com saben, per l'any 17 va ser gairebé de 12 milions, per aquest any ja no els vam preveure en el pressupost. Per tant, ja vam preveure un ingrés de menys de 12 milions que el que havíem previst pel 17; ens falten encara diners per seguir sent competitius.

I competitius en un tema que abans expressava la diputada Ribas i li contestava el director de televisió. Cal que esmercem recursos en els altres canals de la casa, per exemple, al canal Super3, perquè al final són els futurs nens i nenes del nostre país els que miraran TV3, i no tenen pràcticament dibuixos en català ni dibuixos en el seu àmbit territorial, que és Catalunya. Per tant, sí, crec que hem de destinar diners als altres canals i que caldria augmentar aquesta aportació a la corporació.

Dit això, entenc els pressupostos de la Generalitat de Catalunya i ja entenc que hi ha moltes prioritats a part de la corporació pública. I, per tant, nosaltres, en l'avantprojecte de pressupost que hem elaborat per aquest any, el que hem incorporat és l'aportació aquesta de 20,4 milions ja dintre del pressupost ordinari, i quan arribi aquí al Parlament de Catalunya vostès podran discutir i decidir si aquesta ha de ser l'aportació o creuen que ha d'haver-hi més aportació per als mitjans públics de la corporació.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, aquest exercici l'haurem de fer perquè vostès no han fet un altre exercici, que és donar estabilitat financera a la corporació a través d'un contracte programa que a

hores d'ara el més calent és a l'aigüera. Contracte programa que s'hagués hagut de signar fa..., deu anys? És a dir, el darrer contracte programa el va fer el tripartit, eh? El tripartit, sí. I el vicepresident, el senyor Quico Homs, va dir: «La setmana que ve portarem a aprovació el contracte programa». Fa anys d'això, eh?

I el contracte programa dona estabilitat financera a la corporació, perquè és un programa a cinc anys, amb uns compromisos financers per la corporació, i dona estabilitat també als treballadors. I això és el que no s'ha fet.

Crec que la ràdio i la televisió públiques continuen tenint el problema del que estem parlant durant tota aquesta comissió, que és que és una televisió únicament per a una part de la població. I això té una sèrie de conseqüències, i també econòmiques, també les té econòmiques. Com tenim tot el tema, per exemple, dels ingressos de publicitat? Van caure des que va començar el «teleprocés». Per tant, continuem amb aquest problema.

S'han de posar les piles, han de terminar el contracte programa, han de donar estabilitat financera a la corporació i, sobretot, han de començar a obrir la ràdio i la televisió públiques perquè vinguin ingressos...

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

...a través de la publicitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

...s'ha acabat el temps.

Senyora Llorach, si ho vol, deu segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Només que el tema de la publicitat no ens cau només a nosaltres, cau absolutament a tots els mitjans periodístics, de televisió, ràdio... Només està pujant a internet, és a l'únic lloc que puja.

I pel que fa al contracte programa, d'acord amb vostè: cal que la corporació catalana tingui un contracte programa, però cal també que aquest Parlament defineixi el nou mandat marc, perquè el mandat marc està fet de fa vuit anys i va acabar el febrer del 18.

Acabo.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la venda dels drets d'emissió de la sèrie *Benvinguts a la família* a la plataforma Netflix i sobre l'aposta per la internacionalització dels continguts de TV3

323-00044/12

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la venda de drets d'emissió de la sèrie *Benvinguts a la família*, a la plataforma Netflix, i la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. Senyor Sanchis, vam conèixer –ho deia el mateix enunciat que llegia el president– la venda dels drets d'emissió de *Benvinguts a la família* aquest estiu, en una entrevista seva, que ho valorava molt positivament i que, a més a més, diguéssim, reproduïa les lloances per part de la plataforma respecte al preu

de les ficcions que es fan en aquesta casa, en aquest país. Se'ns dubte, és una gran notícia la venda de sèries de ficcions de TV3 en aquest cas a Netflix.

De fet, després de dos grans èxits, que van ser en el seu dia *Polseres vermelles*, també *Merlí* –un gran èxit–, que de moment només estan circumscrits a l'Amèrica Llatina, i que jo crec que encara és més gran èxit que, com sembla, *Benvinguts a la família* serà d'abast mundial, no?, doblat en castellà, però amb versió original subtítulada, i, per tant, pot tenir encara, diguéssim, una audiència més gran.

Per tant, més enllà de mostrar la nostra satisfacció i les felicitacions, si ho vol, per aquesta qüestió, i més enllà de la valoració, que coneixem que és positiva també per part seva, sí que ens agradaria saber quina és l'aposta de Televisió de Catalunya per seguir en aquest camí d'internacionalitzar els propis continguts i si fins i tot, eventualment, s'estan plantejant de poder vendre drets de sèries mítiques de la casa, històriques, d'altres èpoques, però que també probablement poden tenir sortida en diverses plataformes digitals de continguts audiovisuals.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, li demane disculpes, perquè utilitzant una figura que veig que es fa aquí de tant en tant, que és contestar o preguntar coses quan no apareixen en el contingut específic de la pregunta, li diré que a mi m'agradaria que alguns diputats d'aquí preguntaren directament si parlem amb la gent quan fan tuits ofensius, per exemple, que és una pregunta directa que no ha fet ningú.

I, segona cosa, m'agradaria dir-li que quan algun diputat d'aquesta sala diu que hi ha gent que atempta contra la convivència, que és una acusació molt greu, que es preguntin també qui contribueix a fomentar la bona convivència, perquè si la periodista, per exemple –només poso un cas dels tres que han estat citats–, Laura Rosel contribueix a atacar la convivència en aquest país, em sembla que és una acusació injusta i greu.

Contestant-li a vostè aquesta última això, li diré que és una preocupació enorme de Televisió de Catalunya de fa molt de temps, perquè quan vam començar l'any ja vam veure que no teníem prou pressupost per fer front als nostres desitjos de programació i, per tant, vam començar a mirar alternatives, alternatives de dues maneres.

Primera alternativa era buscar més publicitat, més *sponsors* –curiosament, una part gran de programes de la «teleprocés», segons l'expressió feliç d'algun diputat d'aquesta sala també, ha estat capaç de trobar *sponsors* i publicitat en els moments més durs, polítics, dels últims mesos–, i també d'actuar amb les noves plataformes i les noves instàncies.

I, efectivament, amb Netflix, concretament, hi ha sèries emparaulades per vendre-les; no totes les que fem de ficció, però hi ha una bona predisposició de Netflix per comprar continguts en sèries. Hi ha altres plataformes –per exemple, Rakuten– amb les quals ja hi hem parlat, perquè fan producció de pel·lícules i estan disposades a coproduir amb TV3, dins dels termes en què nosaltres mantenim les nostres col·laboracions en aquest àmbit. Hi ha altres plataformes, com, per exemple, Movistar, que ens han demanat, de sèries d'èxit que ha fet TV3, doncs, aprofitar-les elles d'una altra manera. Tot el dia hi ha gent i hi ha equips, a Televisió de Catalunya, que estan mirant sense parar com rendibilitzar les sèries que fem, com donar-los més projecció internacional i, sobretot, com ingressar o aconseguir més ingressos, sobretot per poder-ne fer més –som una televisió pública, aquí s'ha dit contínuament–, no per tindre..., no per guanyar diners, que no és possible en una televisió pública, sinó senzillament per produir més. I no parem, i amb bons resultats. De vegades, es pensa que el món digital o les plataformes són enemics de la televisió convencional; de vegades, no es pensa que poden ser molt bons aliats, si coincidim i encaixem entre tots.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació, sobre les gestions per a l'ingrés de TV3 a la Unió Europea de Radiodifusió.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les gestions per a l'ingrés de TV3 a la Unió Europea de Radiodifusió

322-00026/12

I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Nosaltres també continuarem preguntant sobre les coses que diem que preguntarem i no amagarem preguntes sobre enunciats genèrics, preguntes molt específiques sobre continguts genèrics. I crec que ens faria un favor a tota la comissió que seguíssim una mica aquesta línia.

Sobre el tema: la participació en la Unió Europea de Radiodifusió, com a membre de ple dret, és un dels objectius de la corporació, de TV3, des de la seva creació el 1983, en consonància amb la vocació que ha tingut sempre Televisió de Catalunya de ser una televisió competitiva i de qualitat. Vostè mateixa, senyora Llorach, va manifestar el mes de maig de l'any passat la voluntat de reintentar el reconeixement de TV3 dins la UER, atès que agrupa els ens públics de radiotelevisió europeus. I li faig saber també –suposo que ja ho saben– que hi ha diverses televisions que no són estatals a la UER, com les de Baviera, Flandes o País de Galles, i que també s'hi agrupen algunes de les principals empreses privades de ràdio i televisió del continent, privades. I es tracta de reintentar-ho, i més tenint en compte que la corporació ja hi és present parcialment, amb Catalunya Música, des del mes de març del 2009.

Les preguntes del nostre grup són molt senzilles, senyora Llorach: per què no ha estat possible aquest ingrés, si s'intenta des de fa tant de temps?, i, si la voluntat és promoure la llengua, la cultura, la identitat de Catalunya, qui és que no ho vol i per què?, i quines gestions s'han fet, en aquest nou intent, perquè pugui tenir èxit?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, el repàs que vostè ha fet és correcte. Des de l'any 83, que es crea la corporació, s'intenta entrar a la UER, i des del 2010 Catalunya Música hi és, però com a participant autoritzat, no com a membre de ple dret.

Però hi han dos temes que crec que són importants, i és que el desembre del 99 el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució sobre mitjans audiovisuals, i aquesta resolució incloïa «instar el Govern a fer les gestions necessàries davant el Govern de l'Estat per incorporar la corporació a la UER, i l'any 2005 el Congrés dels Diputats va instar el Govern espanyol a donar suport a totes les iniciatives d'ingrés com a membres actius de la UER que siguin promogudes per corporacions públiques i privades de ràdio i televisió de l'Estat espanyol.

Per tant, on som ara? Ara estem en la darrera petició que hem fet, d'entrada, a la UER; la vam fer a mitjans de l'any passat, i hem reiterat la nostra voluntat de ser-hi. La resolució d'aquesta entrada serà a finals d'aquest any. S'han fet gestions amb Radiotelevisió Espanyola, i des del Congrés dels Diputats sé que hi han diputats que han fet gestions amb diputats d'altres grups polítics perquè ajudin a convèncer de

la necessitat de que tots els organismes de ràdio i televisió públics puguem ser presents en la UER.

Per tant, nosaltres en aquest moment complim tots els requisits de l'estatut actual de la UER. Com molt bé ha dit el diputat, hi han radiotelevisions que no són d'àmbit estatal que en formen part, i en són moltes. Per exemple, n'hi han nou d'alemanyes o quatre de suïsses; n'hi han belgues, hi ha la flamenca i la valona des de l'any 50... Per tant, no hi ha cap impediment, cap ni un, perquè la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais no passi a ser membre de ple dret d'aquest organisme internacional. I esperem que pugui anunciar aquí al Parlament, properament, que això ja ha estat una realitat.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació, sobre les audiències de TV3.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre les audiències de TV3 entre el setembre del 2017 i el juny del 2018, durant la temporada d'estiu i en la Diada Nacional de Catalunya del 2018

322-00027/12

I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Sí, gràcies. Les dades d'audiència demostren que en la temporada televisiva de setembre a juny, de setembre de l'any passat a aquest mes de juny, TV3 ha enllaçat tretze mesos seguits de lideratge d'audiència. Primer de tot, doncs, toca felicitar tots els professionals de Televisió de Catalunya, aquí representats; també la direcció i el consell de govern de la corporació per la seva gestió, que entre tots han fet possible aquests resultats. A aquestes dades s'hi han d'afegir també els bons resultats de lideratge durant els mesos de juliol i agost. I ara, de cara a la nova temporada, també ens agradaria destacar les magnífiques dades d'audiència durant la Diada de l'Onze de Setembre, amb una quota del 21,5 per cent, a quasi tretze punts de la segona classificada, amb puntes superiors al 29 per cent durant el dia, i tenint en compte que més d'1 milió d'espectadors potencials aquell dia no estaven mirant la tele, sinó que estaven al carrer manifestant-se.

I no voldria preguntar-li la seva valoració sobre les dades de la temporada, les de l'estiu i les de la Diada, sense esmentar també que aquestes dades d'audiència van acompanyades altra vegada d'un rànquing qualitatiu del 8,6, d'una puntuació de 8,5 com a cadena generalista més valorada i amb el lideratge, a què ja s'ha fet referència abans, en imparcialitat i pluralitat, com recull el darrer informe del CAC.

Voldríem, doncs, senyora Llorach, que ens fes una valoració de tot plegat i que ens digués, una mica, a què atribueix aquests bons resultats.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, la valoració no pot ser altra que altament positiva, valoració que hem fet el consell de govern i que hem compartit amb el director del mitjà i el director ha compartit amb tots els equips que treballen per fer això possible. El creixement aquest darrer any ha estat històric, després d'una estabilització i inclús d'una baixada, sense deixar mai de ser líders, perquè encade-

nem, si no m'equivoco, vuit anys de lideratge, el creixement espectacular del darrer any, tot i la manca de recursos, com vostès saben, i els problemes que hem tingut, que el director n'és plenament conscient; ha hagut de fer mans i mànigues per poder tenir ingressos, a vegades, del sector privat per poder fer una graella competitiva i de qualitat.

Per tant, ho valorem altament com a molt i molt positiu. Per exemple, el darrer juliol ha estat el millor dels darrers deu anys; mai, en un mes de juliol on hi havia mundial de futbol, havíem tret els resultats espectaculars. I per què és, això? Doncs segurament aquí hi ha una part important del tema de credibilitat i imparcialitat que ens dona la gent als nostres mitjans, no només a televisió, sinó també a la ràdio.

Per tant, la valoració és que els nostres mitjans estan fent aquest servei públic, el qual va ser encàrrec en el seu dia d'aquest Parlament de Catalunya. Per tant, molt contents. Crec que els nostres professionals, als informatius, per exemple..., els informatius són líders diàriament. Això no podria ser possible si els nostres professionals no treballassin amb aquesta qualitat, com ho fan sempre. Per tant, ens felicitem.

Som ambiciosos, volem tenir més. Volem tenir més i no volem només que sigui la cadena generalista, TV3, la que tingui aquesta audiència, sinó que també ens hem de felicitar de la pujada que ha tingut el 3/24, el nostre canal informatiu, i també de la feina que s'està fent des de mitjans digitals en tot el que és internet. Internet, jo crec que ha ajudat també a que els nostres mitjans tinguin els resultats que tenen. Acumulem disset mesos consecutius de lideratge d'audiència digital, i han augmentat un 45 per cent els usuaris únics. Per tant, això també és molt important i es reflecteix també en les audiències, després, a la televisió convencional.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els plans per a afrontar l'envelliment de la plantilla

322-00029/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació, sobre els plans per afrontar l'envelliment de la plantilla. I la formula la diputada Raquel Sans, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Raquel Sans i Guerra

Moltes gràcies, president. Abans de la pregunta, si em deixen i em permeten, aprofitar la meua primera intervenció en aquesta comissió per expressar el meu respecte més absolut als professionals dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans, que sembla que no és un sentiment compartit per tothom en aquesta comissió.

Quant a la pregunta, en la compareixença dels comitès d'empresa de TV3 i de Catalunya Ràdio en aquesta comissió el passat 6 de juliol, va tornar a sortir la preocupació per l'edat mitjana dels treballadors, que em sembla que se situa per sobre dels quaranta-cinc anys. Diem que va tornar a sortir, perquè d'aquesta qüestió se'n parla des de fa anys, i com bé ja saben. De fet, la mateixa reducció de plantilla pactada el 2013, coneguda com «el procediment d'acomiadament col·lectiu», es va fer amb criteris d'edat i va afectar tots els treballadors majors de seixanta-un anys. La qüestió és que en els últims deu anys s'han incorporat molt poques persones a la corporació, i en canvi, entre sortides individuals i les del procediment d'acomiadament, ja se n'han anat unes 460, quasi totes per raons d'edat. Aquestes sortides continuaran, lògicament, perquè la gent es fa gran, però, mentre no entrin persones més joves a treballar, l'edat mitjana continuarà augmentant.

En aquestes circumstàncies, no cal patir pel bagatge professional i l'experiència, que estan, sota el meu criteri, fora de dubte, però sí que, si no hi entra saba nova, doncs, pateixen les idees, pateixen la flexibilitat, l'energia, la connexió amb la població més jove... I tot això és tan necessari com el bagatge professional i l'experiència.

En la compareixença del juliol, la presidenta del Comitè d'Empresa de TV3 va demanar un pla de renovació de la plantilla, fet a través de plans de jubilació parcial i contractes de relleu. Segurament aquesta és una de les solucions, però segur que també n'hi poden haver d'altres.

Per això el que voldríem saber és si tenen algun pla en aquest sentit o si n'estan estudiant algun.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, doncs sí, efectivament, compartim la preocupació que vostè acaba d'expressar i que van manifestar els representants dels treballadors en seu parlamentària el passat mes de juliol. Una empresa com la nostra ha de fer compatible el pas dels anys –fa trenta-cinc anys que existim, aquest 2018 hem fet trenta-cinc anys– amb la incorporació permanent de talent jove i de noves visions i, sobretot, de nous perfils professionals, perquè també en els mitjans audiovisuals ha canviat la manera de treballar.

En aquest sentit, sí, estem estudiant el procediment de jubilacions parcials, des dels aspectes tant jurídics com legals, però també des de l'aspecte econòmic, no ho oblidem. Tenim estudis fets sobre les edats per llocs de treball –abans ha dit vostè: «mitjana de quaranta-cinc»; no, quaranta-nou, mitjana de quaranta-nou–, per llocs de treball i departaments, i ara s'ha de treballar per determinar en quins dels àmbits ha de ser prioritari actuar, estem treballant en això, ja que l'edat no afecta de la mateixa manera els diferents llocs de treball i l'organització de l'empresa.

En alguns casos, com vostè també ha assenyalat, l'edat pot afectar físicament, però en d'altres ha de ser i és un avantatge, l'edat; per tant, no..., daixò. I les necessitats de substitució també varien segons les prioritats que tenen de producció els directors dels mitjans. I, per tant, cal establir els casos en què no calgui només rejuvenir perfils, sinó també crear perfils nous. I aquí crec que és on està fent el treball el Departament de Recursos Humans de la casa.

Hem obert ja converses amb funció pública per veure els marges legals, donades les limitacions... Com tots vostès saben, tenim limitacions de contractació, com empresa pública que som. I, per tant, estem treballant amb funció pública aquest aspecte.

I un altre aspecte important és tot el tema de despesa econòmica. Qualsevol rejuveniment de plantilla que impliqui ampliació de plantilla vol dir dotació pressupostària. Per tant, tot i que és un tema que ens preocupa i que ens ocupa, perquè hi estem treballant, també per afavorir la incorporació de nous perfils, sobretot nous perfils, calen els recursos corresponents per poder-ho fer efectiu.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre l'adopció d'iniciatives amb relació a les recomanacions del Grup d'Experts d'Alt Nivell sobre Falsificació de Notícies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'adopció d'iniciatives amb relació a les recomanacions del Grup d'Experts d'Alt Nivell sobre Falsificació de Notícies i Desinformació en Línia

323-00042/12

I la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. Senyor Gordillo, en l'era, diguéssim, de les *fake news* i tenint en compte que jo ara li faig la pregunta des d'aquesta comissió, però des del «*Parlamento cerrado*», diguéssim (*rialles*), deixi'm fer-li una pregunta concreta: Vostè creu que els periodistes han de poder preguntar de tot i que els periodistes tenen l'obligació de contrastar les informacions?

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. En l'era de les *fake news* i amb la irrupció, des de fa uns quants anys, de les xarxes i dels entorns digitals, el repte dels professionals i del periodisme és majúscul i, per tant, per descomptat que sí. I també, doncs, tota l'admiració per la transformació i per com s'estan adaptant als canvis els nostres professionals.

El president

Senyor Gómez del Moral, té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies. Miri, deixi'm fer-li dos..., una pràctica que he vist fer en aquesta comissió, que a mi no m'agrada gaire, però que és una transcripció literal de l'entrevista de l'Albert Rivera, minut quaranta-dos, cinquanta segons. Deia, l'Albert Rivera: «No sé si abans d'acabar parlarem del 6 i el 7 de setembre.» Al que la Lídia Heredia responia: «Ahir vam dedicar-hi tota la tertúlia.» «Sí? No me n'ha preguntat en tota l'entrevista.» «Home, vostè ha parlat quan ha volgut, eh?» «És que no me n'ha preguntat; vostè a l'escaleta avui no té una pregunta sobre el 6 i el 7 de setembre?» I la periodista responia: «Escolti, jo a les preguntes hi tinc el que em sembla, les que em sembla que hi toquen.» I Albert Rivera, reblava: «Aquest és el problema.» Transcripció literal de l'entrevista.

Li podria posar un altre exemple, una mica més..., una setmana enrere, però que també ha sortit avui a la comissió, i per tant, el trec, perquè ja ha sortit abans, no?, que era la roda de premsa d'Inés Arrimadas, que deia: «Hemos visto como la televisión pública ha puesto en duda su versión, ha puesto en duda sus lesiones, ha puesto en duda el motivo por el cual se ha producido esta agresión.» Bé, jo crec que els periodistes tenen l'obligació de posar en dubte les versions oficials. Tenen l'obligació de contrastar la informació. Tenen l'obligació de preguntar el que creuen que és interessant per a l'audiència i que el que creuen que és interessant i noticiable. Aleshores, jo li faig aquesta pregunta a vostè, en qualitat, diguéssim, de responsable de mitjans digitals, perquè, justament aquest any, la Comissió Europea ha publicat aquest informe del grup d'experts entorn a les *fake news* o la desinformació i falsificació de notícies, sobretot en l'àmbit digital.

Que és cert, que és una pràctica que s'ha anat fent, diguéssim, de fa molts anys. De fet el mateix Centre Internacional de Periodistes de Washington citava, no?, que la primera *fake news* era, diguéssim, l'enfrontament entre Octavi i Marc Antoni, no?, diguéssim, per tant, com a pràctica que s'ha fet al llarg dels segles. Però és veritat que, en l'era d'Internet, aquest fet ha augmentat. I, efectivament, avui doncs,

estem veient com hi ha moltes desinformacions, moltes notícies falses o *fake news*, com s'ha acabat denominant aquest fenomen.

I, per tot això, com que s'ha agreujat aquesta problemàtica, i com que el grup d'experts també han fet un seguit de recomanacions i d'observacions de cara als mitjans, especialment també els públics, doncs, ens agradaria preguntar-li quines mesures han adoptat o tenen previst adoptar, diguéssim, des dels mitjans digitals?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Doncs, miri, en dies d'especial càrrega informativa es creen equips de professionals, centrats en rastreig i verificació d'informació a les xarxes socials. Aquest equip segueix un protocol de rastreig i verificació d'informació a xarxes i utilitza diverses eines i processos per verificar aquesta informació que surt de les xarxes. Aquesta verificació amb eines digitals també es fa de manera presencial i tradicional, en determinats continguts, parlant directament amb les fonts informatives. Aquest primer *pool* de xarxes no es fa d'ara, sinó que es fa des de l'any 2014.

L'any 2016 es van realitzar diverses formacions a la redacció d'informatius de TV3, sobre rastreig d'informació a xarxes socials i eines i tècniques de verificació. Dins de la formació, es van explicar guies de verificació visual per fotografies i vídeos, del First Draft, i el projecte liderat per diverses entitats, entre elles la Universitat de Harvard, que utilitzen mètodes basats en la recerca per lluitar contra la desinformació. S'ha creat un equip de treball en diverses àrees: informatius i esports de tele i de ràdio, mitjans digitals i estratègia per abordar en clau interna la problemàtica de les *fake news*, i intensificar les pràctiques de verificació d'informació. Aquest equip ha elaborat un pla d'acció que ja s'ha començat a executar.

Precisament aquest proper novembre es faran dues sessions, una a TV3 i l'altra a Catalunya Ràdio, conduïdes per la periodista Clara Jiménez, membre del Consell Internacional del Fact-Checking Network, en aquesta línia. Ella pertany a un mitjà, el Maldita.es, que és l'únic mitjà de l'Estat que és membre del Grup d'Alt Nivell sobre les *Fake News* i la Desinformació de la Comissió Europea.

S'està treballant en un pla de formació sobre tècniques i procediments de verificació, adreçades a tots els periodistes de totes les redaccions de TV3 i de Catalunya Ràdio i a determinats membres dels equips de producció. La formació la impulsarem els experts, o els companys de mitjans digitals, que han liderat els *pools* de xarxes històricament.

I finalment, i per acabar, quan totes les redaccions tinguin aquesta formació i coneguin els procediments de verificació incorporats a les rutines periodístiques, l'objectiu és sol·licitar que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals s'inclougui a la Fact-Checking Network. Pertànyer a una iniciativa internacional líder en verificació de notícies ha de reafirmar el compromís dels mitjans públics catalans per promocionar una informació de qualitat i de màxima confiança.

El president

Gràcies. Passem a la següent pregunta... (*Ignacio Martín Blanco demana per parlar.*)

Ignacio Martín Blanco

Senyor president, jo, per una qüestió d'ordre, volia fer un comentari, perquè jo no...

El president

Una qüestió d'ordre?

Ignacio Martín Blanco

Una qüestió d'ordre, sobretot per precisar...

El president

Trenta segons.

Ignacio Martín Blanco

...que la pregunta del senyor Del Moral, que, en principi, va ser una cosa que no tenia absolutament res a veure, que van fer una cita textual de com va anar l'entrevista entre el senyor Rivera i la senyora Lúdia Heredia..., jo crec que realment no era el motiu de la seva pregunta, ni de bon tros, no tenia absolutament res a veure, per tant...

El president

En tot cas, senyor Martín, saben que soc flexible tant en el temps, com en l'objecte de les preguntes. Ho parlarem després de la comissió, els portaveus de la comissió. Però en tot cas, intento ser flexible, tant amb l'objecte de la pregunta, com amb els temps de les preguntes, de tots els grups parlamentaris.

Ignacio Martín Blanco

Sí, però senyor president, si això és una pregunta, expressament a la comissió en què es controla l'activitat dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, jo crec que no és molt normal que en un Parlament que, efectivament, està tancat per les seves dues principals funcions, que són precisament el control al Govern, que no s'està podent fer...

El president

Ha quedat clar –ha quedat clar–, senyor Martín...

Ignacio Martín Blanco

...en seu plenària, i no s'està legislant, jo crec que és normal que es pugui dir alguna cosa sobre aquesta...

El president

...Blanco. *(Natàlia Sànchez Dipp demana per parlar.)* Senyora Sànchez, té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Per una qüestió d'ordre també. M'agradaria demanar-li a la presidència quins són els criteris per mesurar i gestionar el debat en aquesta comissió. O sí, en aquest cas, estem en plena tertúlia i, per tant, podem opinar tots sobre tot.

El president

No, no estem en plena tertúlia, simplement li he donat la paraula per una qüestió d'ordre, en la qual ell ha exposat els seus motius. Vostè ha demanat la paraula per una qüestió d'ordre. Els he dit que després de la comissió tots els portaveus ens reunirem per parlar sobre aquesta qüestió. Els he dit també quins són els criteris d'aquesta presidència a l'hora de valorar els temps i els objectes de les preguntes, adaptant-los al Reglament. Després tindrem una reunió tots els portaveus i parlarem sobre la qüestió.

(Gerard Gómez del Moral i Fuster demana per parlar.) Senyor Gómez del Moral, per què em demana la paraula?

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Sí, per la mateixa qüestió d'ordre que els companys, però, sense voluntat d'allargar-ho. I, en primer lloc, deixi'm dir-li que crec que el senyor president ha gestionat molt bé el debat avui en diferents moments d'una certa tensió i que, fins i tot a la gent del seu grup i d'altres grups, vostè ho ha gestionat molt bé. Per tant, davant de tot, ja li dic això.

Ara bé, crec que estem davant d'un debat. Jo he fet una pregunta, explícitament, com l'havia formulat, sobre la temàtica amb la qual l'havíem redactat i, el que sem-

bla és que hi ha algun determinat grup que no li agrada el que preguntem. O no li agraden els exemples que posem per justificar les nostres preguntes. Clar, trobo surrealista que qui fa una pregunta genèrica, que mai posa res en concret i que després pregunten sobre el que, diguéssim, *aprovechando...*, bé, en fi, deixem-ho..., vinguin ara aquí a intentar dir que no els agrada el que preguntem els altres. Ho trobo, sincerament, surrealista. Deixem el debat, fem-lo després de la comissió i parlem-ne, però vaja, és surrealista.

El president

Si hi ha alguna paraula més? (*Pausa.*)

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la trajectòria i els projectes del canal 3/24

323-00043/12

Passem a l'última pregunta d'aquesta sessió de control, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la trajectòria i els projectes del canal 3/24 i la formula el diputat Bernat Solé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president –no pateixi, que no li demanaré flexibilitat, perquè no la necessitaré. En tot cas, senyor Sanchis, bon dia. La meva intervenció anirà més a fer un reconeixement a tot el col·lectiu de persones que fa possible dia rere dia que s'emeti el canal 3/24, i una mirada de futur, que no pas una pregunta.

El passat Onze de Setembre va fer quinze anys del naixement del canal 3/24, sense acompanyar cap manifestació. Quinze anys, on el canal s'ha consolidat com la referència informativa a Catalunya i on ha passat, d'una quota de pantalla del 0,5 per cent el primer any, fins al 2 per cent amb què va acabar l'any 2017. Durant aquests quinze anys, on s'han emès unes 219.000 rodes informatives de mitja hora de durada, s'ha optat també per les connexions i retransmissions en directe i per fer alguns programes o monogràfics propis del canal.

Alguns dels quals, com el recent estrenat *12-14*, han fet el salt a TV3, sempre des del pluralisme i la diversitat, com no podria ser d'altra manera malgrat que alguns ho puguin posar en dubte. Al llarg de tots aquests anys també el canal d'actualitat informativa s'ha diversificat en múltiples plataformes. Primer, amb el 324.cat i, posteriorment, amb les xarxes socials més importants, que acumulen cada cop més seguidors i que superen rècords diàriament. Des del 2009, es va fer una aposta per crear una roda informativa en aranès. El 2011 es va incorporar el llenguatge de signes al *Telenotícies*, i s'ha optat –quan políticament ha estat possible– perquè el 3/24 fos un referent informatiu també als Països Catalans.

Tècnicament, el 3/24 ha estat pioner també en la utilització de noves tecnologies, com el plató virtual, càmeres robotitzades i diferents facilitats per al conductor en directe de l'informatiu. Però, vista tota aquesta història d'èxit, voldríem saber: quin valoració en fan, vostès, d'aquests quinze anys del canal? Quin futur li espera, al 3/24? Si a banda de les rodes informatives s'optarà per altres tipus de programes, alguns dels quals ja s'han començat a fer els darrers anys? I quin pes tindrà la distribució multiplataforma dels continguts generats al 3/24 a través del web i de les xarxes socials en tota la producció del canal? I, finalment, quines innovacions tecnològiques té previstes?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Si em permeten la ironia –perquè l’humor es veu que, segons amb qui, no està massa ben acceptat–, com ha fet una exposició tan llarga, temia que arribàrem al final i li haguera de preguntar: però quina és la pregunta? Però no, aquesta vegada, n’ha fet tantes, que crec que no hi haurà prou temps per contestar-li. Totes, almenys. Vostè parla d’una història d’èxit i és veritat, una història d’èxit d’ascendència d’audiències, d’impacte social, de reconeixement, etcètera. No hi ha cap dubte que el 3/24 s’ha convertit en una referència a l’hora d’informar-se en aquest país.

I ha dit algunes xifres que són totes certes. N’hi ha alguna més que és bastant curiosa, i és que, per exemple, en el que portem d’any, 5.372.000 espectadors han vist el 3/24 en algun moment. Però no esporàdic, en moments llargs. Ara que parlem tant d’aquesta fragmentació o d’aquesta exclusió d’una part de l’audiència, doncs, resulta que el principal canal informatiu de Televisió de Catalunya és capaç d’acollir i és capaç de cridar l’atenció i l’interès de moltíssims televidents, més enllà de la seua sensibilitat o de la seua adscripció política.

Jo estic també preocupat pel 3/24. I estic també preocupat perquè, ja ho hem parlat abans, i ho ha comentat la presidència, hi ha una plantilla que, en llocs clau, es va envellint i, per tant, és difícil sovint continuar amb la trepidació i amb el dia a dia d’una manera tan intensa com reclama un canal de vint-i-quatre hores. I també perquè els recursos fan que, si els prioritzeu, alguns aspectes necessaris per a una televisió pública que aspira a cobrir tota l’actualitat, en tot moment del dia, queden al descobert. Aquestes són les prioritats o aquestes són les necessitats. Abans parlava del Super3. Ara parle també que intentem..., estem intentant reequilibrar recursos perquè el 3/24 continue almenys com fins ara, que ja seria molt en ocasió..., tal com estem.

També ens hem oblidat d’una cosa, no és només el 3/24 com a 3/24, sinó que una part de la programació, concretament en les franges de sis a vuit del matí; de dotze a catorze..., dotze a dues, també del matí, i a les nits, que és quan connectem el Més 324, comparteixen canals. Vull dir que el 3/24 és també TV3.

Bé, és una..., discussions que tenim: la projecció en les xarxes socials i la projecció també en el món digital es fa amb altres direccions corporatives, i l’única idea que podem tindre és que la història d’èxit es mantinga. I l’única idea que podem tindre és que aquell canal que va començar fa quinze anys, que quan se van saber audiències estava en aquell moment en un 0,3 per cent i que ara està en un 2 per cent; l’any que ve puga estar també en el 2 o una miqueta més.

El president

Doncs, moltes gràcies. Si no hi ha cap altra qüestió..., deixin-me dir que abans, a l’inici de la sessió, no he saludat els membres del consell de govern, que aprofito ara per saludar-los.

I, en tot cas, doncs, aixequem la sessió.

La sessió s’aixeca a dos quarts d’una del migdia i un minut.